

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2010.

OKTŌBRIS

Nr. 7 (634)

Fotostudijas atklāšana *Orange County* Lagunahilu pilsētas tirdzniecības centrā 12. augustā Priekšā vidū studijas īpašnieki Normunds Svikss un Līga Sviksa, Līgas māte Modra Balode; otrais no kreisās pilsētas valdes priekšnieka vietnieks Kreigs Skots (Craig Scott)

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

- 2. oktobrī no plkst. 7. rītā līdz plkst. 8.00 vakarā 10. Saeimas vēlēšanas latviešu namā
  - 10. oktobrī plkst. 4.00 2x2 nometnes vadības rīkota saviesīga pēcpusdiena Malibu kalnos
  - 16. oktobrī Dienvidkalifornijas latviešu biedrības 60 gadu jubilejas sarīkojums
  - 17. oktobrī no plkst. 10.00 līdz 12.30 LASL pārstāve pieņems saiņus sūtīšanai uz Latviju
  - 24. oktobrī plkst. 12.30 draudzes bazārs
  - 30. oktobrī plkst. 5.00 Masku balle latviešu namā
  - 7. novembrī plkst. 12.30 Lāčplēšu atcere, DV sarīkojums
- DKLB informācijas tālr.: 323-663-6267;**
Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrunis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pašām tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

**Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925**

Čeki rakstāmi uz: **LATVIAN ASSOC. of SO. CA** vārda.

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

*****

Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, tālrunis: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas goda konsuls Losandželosā

Alfrēds Raisters; e-pasts: arais1@verizon.net

3012 Palos Verdes Drive West,

Palos Verdes Estates, CA 90274

Tālr.: 310-377-1784; tālrunis: 310-377-5235

**Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: migrācija, repatriācija; bēgļi, patvērumi, iedzīvotāju reģistrs; dzīvesvietas deklarēšana, uzturēšanās atļauja, vīza, personas statuss, pase, ielūgumi, izsaukumi. www.pmlp.gov.lv
Tālr.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv**

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var ieeļot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna

3460 S. Centinella AV. # 304, Los Angeles, CA 90066

Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekļi:

Jānis Daugavietis, Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere), Valdis Ķeris, Imants Leitī, Nora Mičule, Astra Moora (sekretāre), Nonita Priedīte (informātores angļu valodā), Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis, Aldis Rauda, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Pegija Taube, Vija Vīksne, Vilis Zaķis

Revīzijas komisija: Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa, Helēna Hofmane

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

*****

IB metiens – 370 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026

tālr.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

*****

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

Ievērbai

Lūgums DK LB biedriem samaksāt biedru naudu un abonentiem par biļetena abonementu.

Tiem, kuŗi nebūs samaksājuši biedru naudu vai par biļetena abonementu, turpmāk DK Informācijas biļetenu vairs nepiesūtīs.

**Pieteikumus puķu novietošanai uz altāra pieņem Biruta Šulca; viņai var zvanīt, tālr.: 626-443-8464, vai rakstīt: birschultz@att.net
Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kuŗā var pierakstīties; lūgums uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.**

2.oktobrī – 10. Saeimas vēlēšanas

Visi Latvijas pavalstnieki Losandželosā aicināti piedalīties vēlēšanās!

Vēlēšanu iecirkņu vadītāji kursi Latvijas vēstniecībā Vašingtonā (DC)

10. Saeimas vēlēšanās 2. oktobrī vēlēšanu iecirknis būs arī Losandželosas latviešu namā, un Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes priekšsēdis Ivars Mičulis un valdes locekle Sandra Gulbe-Puķēna uzņems atbildīgu pienākumu – viņi būs šejienes vēlēšanu iecirkņa vadītāji. Abi augusta otrās nedēļas nogalē devās uz Vašingtonu, kur Latvija vēstniecības telpās 14. augustā notika vēlēšanu iecirkņu vadītāju seminārs. Semināru rīkoja Amerikas latviešu apvienības valdes locekļi un Latvijas vēstniecības Vašingtonā darbinieki, tajā piedalījās vairāki 20 pārstāvju no latviešu centriem. Latvijas Ārlietu ministrijas amatpersonas, sadarbojoties ar Amerikas latviešu apvienības valdes locekļiem, nolēma, ka ASV būs 15 vēlēšanu iecirkņi – Vašingtonā, Ņujorkā, Detroitā, Mineapolē, Klīvlendē, Sanfrancisko, Losandželosā, Bostonā, Čikāgā, Sv. Pētersburgā, Sietlā, Indianapolē, Filadelfijā, Grandrapidos un Milvokos.

Semināru atklāja ALAs valdes priekšsēdis Juris Mežinskis, uzsverot 10. Saeimas vēlēšanu nozīmi un Amerikas latviešu lielo atbildību – ir cerības, ka ASV vēlēšanās piedalīsies 3000-5000 balsotāju.

Sandra Gulbe-Puķēna pastāstīja, ka semināru, kas ilga visu dienu, vadīja no Latvijas atbraukušais Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdis Arnis Cimdars. Semināra teorētiskā daļā A. Cimdars sīki ziņojis par vēlēšanu norisi – kā iekārtot iecirkni, kā jānovieto balsojuma zīmes, aplokšnes, kā viss dokumentējams, kā jāsaskaita balsis. A. Cimdaram ir milzīga pieredze, viņš pastāstījis par dažādiem interesantiem, arī jocīgiem atgadījumiem citās vēlēšanās. Praktiskajā daļā apmācību semināra dalībniekus sadalīja grupās, izveidojot divas komisijas, un to dalībnieki divu stundu laikā varēja praktiski izmēģināt, ko nozīmē būt komisijas loceklim – aizpildīt dokumentus, skaitīt balsis, sakopot datus un paziņot par rezultātiem.

Foto: Raits Eglītis

Sandra Gulbe-Puķēna un Ivars Mičulis pie Latvijas vēstniecības ēkas Vašingtonā

„Mēs sapratām, ka šis ir ļoti atbildīgs, darbietilpīgs un laikietilpīgs uzdevums, jo viss vairākas reizes jāpārbauda, jāpārskaita, lai nebūtu kļūdas,” teica Sandra.

Pēc garās darba dienas Latvijas vēstniecības telpās semināra dalībniekiem rīkotas vakariņas.

„Kopā strādājot varam paveikt daudz labu darbu,” teica namatēvs, vēstniecības vadītāja vietnieks Juris Poikāns. Viņš uzņēmās atbildību par semināra rīkošanu, kamēr vēstnieks Andrejs Pildegovičs bija atvaļinājumā,

Vēlēšanu iecirkņu darba laiks Latvijā un vēlēšanu iecirkņos ārvalstīs vēlēšanu dienā būs no pulksten septi-

niem rītā līdz astoņiem vakarā.

Pavisam ir pieci vēlēšanu apgabali – Kurzemes, Zemgales, Vidzemes, Latgales un Rīgas. Ārvalstīs varēs balsot tikai par Rīgas vēlēšanu apgabala kandidātiem.

Informācija par vēlēšanu norisi, partiju kandidātu sarakstiem, partiju programmām u. c. atrodama Centrālās vēlēšanu komisijas mājaslapā: www.cvk.lv

Vēlēšanu iecirknis Losandželosā atradīsies Dienvidkalifornijas latviešu sabiedriskajā centrā: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039

Foto: Raits Eglītis

Vēlēšanu iecirkņu vadītāju apmācību kursu dalībnieki Vašingtonā

Pirmā rindā no kreisās: ALAs Informācijas nozares vadītājs Jānis Kukainis, LR vēstniecības Vašingtonā vadītāja vietnieks Juris Poikāns, Aina Venta (Milvoki), CVK priekšsēdis Arnis Cimdars, Taira Zoldnere (Sanfrancisko), Maija Strēlniece (Milvoki), Līga Jēkabsons (Detroitā), Latvijas vēstniecības ASV Konsulārās daļas vadītāja Sigita Puriņa; otrā rindā: Paulis Kalniņš (Sietla), Ernests Venta (Milvoki), Sandra Gulbe (Losandželosa), Marks Liepa (Filadelfija), Vilnis Strēlnieks (Milvoki), Andrejs Ķīsis (Klīvlānde), ALAs valdes priekšsēdis Juris Mežinskis (Sinsinati), LR goda konsule Laura Ramane (Mineapole), Marcis Voldiņš (Bostona), Jānis Vilciņš (Čikāga); trešā rindā: Andrejs Baidiņš (Filadelfija), Juris Raudseps (Bostona), Andris Ritums (Sv. Pētersburga), Indra Halvorsons (Mineapole), Ivars Mičulis (Losandželosa), Ivars Petrovskis (Grandrapidi); aizmugurē: Andris Bērziņš (Indianapole), Zigurds Rīders (Klīvlānde)

Mēs katrs varam ko darīt Latvijas labā

Galvenais politisko partiju mērķis 2010. gadā līdztekus minimālajām nepieciešamajām darbībām valsts funkcionēšanas nodrošināšanai ir par katru cenu iekļūt nākamajā Saeimā. Tiek veidotas dažādas politiskās apvienības, biedrības, kas drīz vien pārtop politiskās partijās. Kā piemērus var minēt partiju apvienību „Vienotība” – tajā ietilpst partijas „Jaunais laiks”, „Pilsoniskā savienība”, „Sabiedrība citai politikai”, kurās ir daudzi Latvijas politikā pieredzējuši cilvēki; nesen no biedrības par politisko apvienību pārtapa „Par labu Latviju”, kur galvenie spēki ir „Tautas partija” un „Latvijas Ceļš/Latvijas pirmā partija”.

Nevar aizmirst arī „Saskaņas centra” pārstāvjus, kuŗi domās un ar vienu kāju jau ir nākamajā Saeimā. Iespējams, tā arī būs, ja nekas radikāli nemainīsies, jo šīs partijas uzticamais elektorāts ir Latvijas pavalstnieki, kuŗi runā krieviski, un viņiem nav citas izvēles, par ko balsot. Daudzi politiķi iepriekšējos četros gados paspēja pamatīgi sagrēkot, bet tagad visi cenšas izskatīties balti un tīri, cerot, ka tautas atmiņa ir īsa.

Nesena socioloģiskā aptauja liecina, ka 10. Saeimas vēlēšanās uzvarētu „Saskaņas centrs”, līdzīgs atbalstītāju skaits ir „Vienotībai”, trešie būtu Zaļo un Zemnieku savienība. „Par labu Latviju” pārstāvji nemitīgi vairo pašreizējo valdību par dažādām nebūšanām, izsakot pāremetumus, ka atkal pēc kārtējās starptautiskās aizdevuma daļas nākas ierobežot budžeta tēriņus un samazināt budžeta deficītu, kaut gan pašu valdīšanas laikā tika ievārtas lielākās ziepes. Pārļapojot 2007. gada laikrakstus, var pārliecināties, cik sašutis bija viens no tā laika politiskajiem „smagsvāriem”, kad kāds aizrādīja, ka, tērējot aizdotu svešzemju naudu, mēs ātri vien nonāksim dziļā jo dziļā bedrē. Toreiz uzskatīja, ka tās ir aplamības, kuŗas nav vērts ievērot, bet tagad toties visi ļoti gudri runā, ka vajadzēja ierobežot kredītēšanu, noteikt nodokļus spekulācijai ar nekustamo īpašumu utt.

Diemžēl vēl joprojām latviešu partijas nav spējīgas apvienoties vienā vai nedaudzos nopietnos politiskos spēkos, lai pulcinātu latviešu tautības vēlētajus, nevis sadrumstalotu, jo vēlētajū skaits jau sevišķi liels nav.

Šķiet, arī šajās Saeimas vēlēšanās būs samērā liels skaits sīkpartiju, kuŗas atņems balsis lielajām partiju apvienībām, tātd iegūs pretējā puse ar „Saskaņas centru” priekšgalā. Kas notiks, ja „Saskaņas centrs” pēc 10. Saeimas vēlēšanās iegūs lielāko pārstāvību? Pietiek pavērot, kas notiek Rīgas domē, kur galvenie darboņi ir no „Saskaņas centrs” un „Latvijas pirmās partija/Latvijas ceļa”, un viņu ciešo draudzību ar maskaviešiem. Atliek cerēt, ka kāda no lielākajām latviešu partiju ap-

vienībām gūs pārsvaru un nākamos četrus gadus būs galvenais spēks.

Labprāt vēlētos, lai 10. Saeimas vēlēšanās ar nopietnu balsu pārsvaru uzvar „Vienotība”, kuŗā apvienojušies cilvēki ar vēlmi panākt Latvijas politikas caurredzamību, mazināt korupciju. Protams arī šajā apvienībā var atrast dažādus grēkāžus, taču tādu netrūkst „Par labu Latviju” rindās, sākot ar abiem „AŠ” – Andri Šķēli un Aināru Šleseru, kuŗi kļuva bēdīgi slaveni ar „Jūrmalgeitu”. Viņu mērķis ir tikai viens – turpināt jau iesākto, lai nodrošinātu sev un savējiem arvien lielāku ietekmi, pakļaut tiesu sistēmu, korupcijas un noziedzības apkaŗošanas biroju, tiesībsargus utt. Kāpēc Latvijā ir uzcelts dārgākais tilts pasaulē, par kuŗu maksāsim vēl neskaitāmus gadus; kāpēc, izmantojot dažādus valsts pasūtīnājumus, tiek atmazgāta valsts nauda, kas nokļūst lielāko politikāņu kabatās? Iespējams, Latvijas lielākā problēma ir lokālo oligarchu (Andris Šķēle, Ainārs Šlesers, Aivars Lembergs) vēlme par katru cenu pēc iespējas ilgāk neizlaist no rokām varas grožus.

Samērā zinīgi dažādu sfairu speciālisti apvienojušies daudzās sīkpartijās ar mērķi mēģināt mainīt sistēmu, nevis tikai paust negācijas, jo neredz citas iespējas un nevēlas balsot par esošajiem politiskajiem spēkiem. Viens no šiem piemēriem ir „Pēdējā partija” ar lozungu „Nezinu. Vēl neesmu izlēmis...”

Liela sabiedrības daļa ir tik ļoti vīlusies politiķos, ka viņus māc apatija un neziņa, par kuŗu politisko spēku balsot. Daudzi varbūt izvēlēšies vienkāršāko variantu un nebalsos, taču tā, manuprāt, ir bezatbildība. Parasti gadījumos, kad tauta nav apmierināta ar valdības/parlamenta darbu, nebalsotāji ir vislielākie blāvēji, lai gan viņiem taču bija iespēja ar savu balsi kaut ko mainīt. „Pēdējai partijai” ir visnotaļ interesants manifests, ar kuŗu var iepazīties tīmeklī: www.pedejapartija.lv/traktats.php

Daudzas idejas lielai sabiedrības daļai droši vien būs nepieņemamas, bet minēts arī šis tas interesants, piemēram, par izglītību. Nav taču noslēpums, ka tai jāpievērš vislielākā uzmanība, jo bez zinīgas un izglītotas jaunatnes mūsu valstiskums un izaugsme ir apdraudēta. Izglītībā tāpat kā jebkuŗā citā nozarē, piemēram, ražošanā, nepieciešams ieviest jauninājumus. Jau laikus jāatklāj sfairas, kuŗās bērnam vislabāk darboties, un uz tām jāvirza. Somijā, piemēram, ar dažādām metodēm cenšas izprast, kas bērnam vislabāk padodas, un tad veicina bērna attīstību. Mūsu potenciāls ir mūsu bērnos, pret viņu izglītošanu nedrīkst izturēties pavirši.

Daudz un bieži runā, ka jāattīsta ražošana, bet tam

nepieciešami zinīgi speciālisti, kuŗi jāizglīto.

Ir skaidri jāapzinās mūsu prioritātes, kādu sfairu speciālistus vēlamies izaudzīnāt, lai mēs paši būtu spējīgi radīt Latvijas „Nokia”, par ko ļoti mīl runāt gan politiķi, gan dažādu nozaru uzņēmēji.

Protams, viss nav tikai melns un balts. Ir daudz veiksmīgu piemēru – „Aerodium” vēja tuneļi (Latvijas uzņēmēji pat pārpirka Kanadas uzņēmumu *Aerodium Canada*); kosmētikas kompanija „Madara” un daudzi citi.

Ceru, ka ikviens izdarīs pareizo izvēli un 2. oktobrī dosies pie vēlēšanu urnām, rūpīgi pārdomājot, kuŗam politiskajam spēkam nodot Latvijas pārvaldes grožus uz nākamajiem četriem gadiem.

Kopējiem spēkiem mēs varam mainīt vidi, kuŗā dzīvojam. Daudzi mani draugi, tāpat kā es, nevēlas Latviju pamest un doties maizi pelnīt uz citām zemēm. Protams, nevar nosodīt tautiešus, kuŗi dažādu iemeslu dēļ pamet dzimteni, jo jūtas tai nevajadzīgi. Svarīgākais, ka mēs ceļam savu valsti un nākotni nākamajām paaudzēm. Ir pienācis laiks apzināties mūsu patieso spēku un iespējas. Es vēlos dzīvot Latvijā un strādāt Latvijas labā! Un tādu, kas domāt tāpat kā es, ir daudzi.

Mani ļoti iedvesmoja viens stāsts – latviešu puisis pēc veiksmīgas skološanās Melburnas universitātē par spīti vilinošiem piedāvājumiem veidot karjēru Austrālijā nolēma atgriezties Latvijā, jo ilgas pēc dzimtenes un vēlme strādāt Latvijas labā izrādījās spēcīgākas. Viņa teiktais: „Nevajag sev jautāt, kāpēc Latvijā ir tik slikti, bet gan – ko ES darišu, lai Latvija kļūtu labāka?” liek padomāt, ka mēs katrs varam mainīt kaut mazumiņu, lai dzīve Latvijā būtu arvien labāka.

Mārtiņš Buls

Raksta autors par sevi: man ir 30 gadu, jau piecarpus gadu strādāju uzņēmumā *Nordea Finance Latvia* par autolīzinga daļas vadītāju. Esmu beidzis Rīgas Tehniskās universitātes Inženierekonomikas fakultāti ar maģistra gradu ekonomikā un Latvijas Kultūras akadēmiju ar maģistra gradu mākslās (mācījos Kultūras menedžmenta kursā).

Interesējos par teātri, kino, mūziku, sportu. Vasarā aizraujos ar futbola spēli un orientēšanās sportu. Ziemā lielāko daļu no sava brīvā laika veltīju snobboardam un nu jau kādas astoņas ziemas esmu aizvadījis, aktīvi nodarbojoties ar šo sporta veidu gan Latvijā, gan ārzemēs. Aktīvi sekoju mūsu sportistu panākumiem un zaudējumiem dažādās meistarsacīkstēs un sporta veidos, kā arī sportam kopumā visā pasaulē.

Padomi tīmeklī

latviešu valodas kopšanai

1990. gadā 1000 eksemplāru metienā iznāca Lalitas Muižnieces un Rasmus Sinātes nozīmīga grāmatiņa „Turi pa rokai, iemet aci”. Grāmatiņas 116 lappusēs ir vairāk nekā 500 dažādu šķirkļu, kuŗos izskaidrots, kā pareizi lietojami dažādi latviešu valodas vārdi un teicieni. Grāmatas pirmais metiens tika izpirkts pusgada laikā, grāmatiņu vajadzēja iespiest vēl divas reizes – tā nonākusī vairāk nekā 2000 personu rokās. Lasītāji, kas ar grāmatiņu iepazīnušies un tur teikto iegaumējuši, prot rakstīt labā latviskā latviešu valodā un spēj izvērtēt latviešu valodu Latvijas un emigrācijas publikācijās.

Lasot mūsu emigrācijas (un arī Latvijas) publikācijas, redzam, ka tieši tie, kuŗiem grāmatiņa visvairāk būtu noderējusi, ar to nav iepazīnušies, to nelieto vai lasīto aizmirsuši. Joprojām laikrakstu chronikās *vārds tiek dots, sapulce tiek slēgta, uz sarīkojumiem jānāk laicīgi, sekretāru atvieta, vērbu piegriez, meitenes ir reti skaistas utt.*

Tiem, kuŗi vēlas savos rakstos un runā lietot koptu latvisku valodu, tagad palīgā nāk Latviešu valodas attīstības kopas entuziasti, kuŗi Latvijā regulāri satiekas Rīgas Latviešu biedrībā. Viens no viņiem – Ainārs Zelčs – nodibinājis tīmekļa apgādu *eraksti*. Viņš ziņo, ka „Turi pa rokai, iemet aci” dabūjama par brīvu jebkuŗā vietā pasaulē: <http://eraksti.delfi.lv/?cat=14&b=1>

Uzklikšķinot uz „Turi pa rokai, iemet aci” vāka attēlu, parādās grāmatas lappuses. Tās var palielināt, lai vieglāk būtu lasīt, var izdrukāt atsevišķas lappuses vai visu grāmatu.

Apgādā *eraksti* bez maksas lasāmas vēl citas grāmatas par latviešu valodu – emigrācijā lietotā „Latviešu valodas pareizrakstības vārdnīca” un „Profesora J. Endzelīna atbildes” (Rīgas Latviešu biedrības Valodniecības nodaļas sēžu protokoli 1933-1942). Šajā grāmatā parādīta latviskas latviešu valodas attīstība priekšpadomju Latvijā. Interesanta lasāmviela. Pameklējiet, palasiet, nenozēlosit.

R. Hofmanis

Tulkošanas birojs POLYGLOT
Kr. Barona iela 37, Rīga
kabatas tālr.: (+371) 26811141
tālr.: (+371) 67272530, tālrakstis: (+371) 67272530
e-pasts info@polyglot.lv www.polyglot.lv
Mērenas cenas, 3-6 lati par lappusi, augsta kvalitāte

Tulkojumu birojs: www.Filologi.lv

2x2 MALIBU saviesīga pēcpusdiena 10. oktobrī plkst. 4.00

Aicinām uz informātīvu, saviesīgu pēcpusdienu Malibu skaistā kalna galā tos, kuŗi vēlas uzziņāt ko vairāk par 2x2 nometni, kam ir interese piedalīties vai palīdzēt.

2x2 nometnes rīkotāji Aivars Osvalds, Vija Vīksne, Aldis Rauda, Edvīns Rūsis, Tamāra Rūse, Imanta Nīgale un Aiva Ieviņa pastāstīs par lekciju tematiem – kultūra, latviešu valoda, Latvija 2030; par nodabībām ievirzēs – mūzikas ansamblis, tautasdejas, rotkalšana, māksla un latviešu virtuve, kā arī par lektoriem un ieviržu vadītājiem.

Gaidām ieteikumus, kā bagātināt 2x2! Papildinformācija: www.2x2malibu.org
Pacienāsim visus ar pusdienām! Lūdzu tos, kuŗi plāno ierasties, sazināties ar Viju Vīksni, tālr.: 310-850-6940; e-pasts: vija@rauda.net

Izbraukšana 10. oktobrī no latviešu nama plkst. 2.30

Adrese: 11495 E Pacific Coast Highway, Malibu, CA 90265

2x2 un tu: visnoderīgākā nometne ārzemju latviešu jauniešiem

2x2. Divreizdivi. Droši vien kaut ko par to esat dzirdējuši. Īsumā: ziemas vidū latviešu jaunieši sanāk kopā satikt draugus, parunāt par dzīvi, spriest, kāda būs latviešu sabiedrības nākotne. 2x2 nometnē katrs latviešu jauniešis no 18 līdz 35 gadu vecuma ir laipni aicināts piedalīties.

Mūsu vecāki zina, kas ir 2x2 nometne; pirmā notika 1964. gadā, un līdz 1996. gadam tajās regulāri pulcējās latviešu jaunieši no visām pasaules malām. Varētu teikt, ka šī nometne palīdzēja veidot mūsdienu latviešu sabiedrību. Bijušais nometnes dalībnieks Jānis Trapāns raksta: „Vairāk nekā četrdesmit gadu pēc pirmās 2x2 nometnes redzam, ka daudzi, kuŗi tagad audzina latviskas ģimenes, vada organizācijas un veido Latvijas nākotni, bijuši divreizdivnieki.”

Šie divreizdivnieki nolēma, ka latviešu sabiedrības saglabāšana ir pietiekami svarīga, un uzņēmās tās bagātību saglabāt nākamai paaudzei – mums! Varam viņiem pateikties, ka vēl joprojām ir latviešu centri, skolas, nometnes, tautasdeju kopas un baznīcas. Grūti iedomāties, kāda būtu mūsu sabiedrība – un mūsu pašu, latviešu jauniešu, bērnība – bez viņu vadības.

Ko tagad? Mēs saprotam, ka mūsu vecāku paaudze nevarēs darboties mūžīgi, lai saglabātu latviešu sabiedrību. Drīz – un droši vien drīzāk nekā domājam – pieņāks mūsu kārtā!

Vai mēs būsīm gatavi? Vai mēs spēsim šo atbildību uzņemties? Vai mēs katrs zinām, kāda būs mūsu loma nākotnes latviešu sabiedrībā? Šie ir grūti jautājumi, bet nepieciešams uz tiem rast atbildi.

Mēs varam vai nu gaidīt un cerēt, ka kāds no mums pēdējā mirklī visu uzņemsies, vai arī varam darboties paši. Nedrīkst vilcināties, jo citādi var gadīties, ka latviešu sabiedrība vai nu iznīks pavisam, vai tā izmainīsies, ka mums tā vairs nepatiks. Tāpēc, ja gribam, lai mūsu sabiedrība veidojas tāda, kādu to vēlamies, mums katram ir mazliet jāpiestrādā. Kā lai sākam? Uz šiem jautājumiem atbildes meklēsim 2x2 nometnē. Kopš tās atjaunotas, bijušas jau divas 2x2 nometnes – 2006. gadā Virdžīnijā un 2008. gadā Mičigenā. Šogad 2x2 nometne notiks rietumkrastā – Malibu, Kalifornijā, no 26. līdz 31. decembrim. Tajā sanāks kopā jaunieši, kuŗi vēlas saglabāt latviešu sabiedrību un kuŗi vēlas rīkoties. Kādu latviešu sabiedrību gribat atstāt nākamai paaudzei? Ko vajadzētu mainīt, uzlabot? Kā mēs varam sadarboties? 2x2 nometnē par to tiks runāts, spriests, lemts un, ja vēlaties būt viens no nākotnes latviešu sabiedrības veidotājiem, lūdzu, piedalieties!

Informācija un 2x2 pieteikumu lapa atrodama: www.2x2malibu.org Lūdzam pieteikties!

**2x2 Informācijas nozares vadītāja
Aiva Ieviņa**

Pa 2x2 nometnes atmiņu takām

Latviešu patriots Bruno Rubess 1964. gadā Amerikas austrumu krastā ierosināja rīkot 2x2 nometni, izraisot gan jauniešu, gan viņu vecāku sajūsmu un entuziasmu. Sajūsma drīz vien pārmetās uz rietumkrastu, un jau 1968. gadā mūsu puses latviešu sabiedrības vadītāji aicināja mani rīkot pirmo 2x2 nometni rietumkrastā. Palīgā nāca Portlandes latvieši ar Eduardu Skudru priekšgalā. Lūdzu iepriekšējās 2x2 nometnes vadītāju, jauku, zinīgu latvieti – Ģirtu Kaugaru no Kalamazū būt par otru nometnes vadītāju un gādāt par sekmīgu programmas norisi, ko viņš veica priekšzīmīgi. Saņēmām lielu finansiālu atbalstu gan no Portlandes latviešu saimes, gan arī no visa rietumkrasta un austrumkrasta un Kanadas latviešu organizācijām, kā arī no daudzām privātpersonām. Piemēram, māksliniece Veronika Janelsiņa ziedoja nometnes darbam skaistu gleznu, un dr. Milda Rimša sarīkoja izlozi, kuŗā gleznu pārdeva par 500 dolariem. Ziemeļkalifornijas latiešu. ev. lut. draudze sedza mācībspēka prof. Edmunds Šmita piedalīšanos nometnē. Organizācijas un privātpersonas neskopojās arī ar stipendiju piešķiršanu jauniešiem. Jā, atsaucība šai 2x2 nometnei bija apbrīnojama, valdīja liela pacilātība.

Pēc rūpīgiem priekšdarbiem 1969. gada 17. augustā Menucha Garīgās atveldzes skaistajā īpašumā, Kolumbijas upes augstajā krastā, 18 jūdžu no Portlandes, Oronas pavalstī, mastā uzvījās Latvijas sarkanbaltsarkanais karogs. Nometnē 12 dienas pavadīja 126 latviešu jaunieši un 40 izcilu lektoru un darbinieku.

Jaunieši ieradās no tuvienas un tālienes: no ASV austrumu puses un Kanadas 69; Valdis Vilks no Toronto savā ar 2x2 emblēmu izgreznotajā automobilī bija iespiedis un atvīzināja veselu jauniešu baru. No rietumkrasta ar dažādiem transportlīdzekļiem sabrauca 56, tostarp 30 kalifornieši un astoņi no Dienvidkalifornijas – Jānis Braukis, Silvija Raistere, Rūta Samta, Ēriks Raisters, Inese Birzniece, Marika Gāršķe, Egons Teteris un Leonīds Jurkevics. Gustavs Šilde ieradās no Berlīnes.

Un tad visi metāmies latviskās kultūras darbos. Jauniešiem mācības noritēja puduros un semināros. Lektori stāstīja, jaunieši klausījās, un pēc tam dzīvēs pārrunās radās idejas un plāni, kā veidot Latvijas nākotni. Sprēgāja latviešu valoda, jaunieši daudz uzzināja par drāmatisķajiem notikumiem Latvijas vēsturē un politikā, klausījās lekcijas par rakstniecību, teātra mākslu, mūziku, dejoja tautasdejas. Tika izdziedāta 271 latviešu dziesma, pārcilāts mūsu tautiskais mantojums. Atpūtas dien pavadījām Klusā okeana skaistajā krastā. Citreiz notika izbraukums gar Kolumbijas upes varenajiem ūdenskritumiem.

Un kur nu vēl nīkšana, sadancošanās un jaunu draudzību veidošana.

Visa nometnes darbība noritēja zem laimīgas zīmes, laiks bija skaists. Draudzības veidojās ne tikai jauniešu starpā, bet arī ar izcilajiem lektoriem.

Lektori bija galvenokārt no rietumkrasta. Visu programmu saskaņoja Ģirts Kaugars. Mācībspēki bija daudz un dažādi.

Mūzikā: Leonards Bērziņš, Andrejs Jansons un Arvīds Berķis.

Latviešu valodā: Jāzeps Lelis un Lalita Muižniece.

Tautiskā mantojumā: Austra un Skaidrīte Āboliņas, Anna Dārziņa, Aina Berķe, Dace un Valdis Garuti, Aija Reinberga un Zariņu Jānis.

Latviešu literātūrā un teātra mākslā: Jānis Klīdzējs, Ausma Jaunzema, Ojārs Krātiņš, Ivars Lindbergs, Gunārs Saliņš, Laimonis un Brigita Siliņi, Baiba Strada, Olafs Stumbrs un Velta Toma.

Filozofijā, ētikā un reliģijā: Edmunds Šmits.

Politikā un vēsturē: Ojārs Celle, Jānis Peniķis, Jānis un Andris Trapāni un Jānis Skujiņš.

Latviskā izlītībā: Eduards Freimanis, Harijs Mindenbergs, Uldis Nollendorfs, Ludmilla Raistere, Teodors un Liene Sīli, Marija Ūdre.

Daudzi lektori darbojās vairākos puduros, paplašinot to programmu. Varam no sirds pateikties šiem pašizlīdzīgajiem mācībspēkiem, jo viņi jauniešiem deva ļoti daudz. Laba daļa šo lektoru jau staigā aizsaules ceļos, taču viņu atstātais mantojums ir jūtams. Daudzi mūsdienu latviešu organizāciju vadītāji un darbinieki ir bijušie 2x2 nometnes dalībnieki.

Pēc 1969. gada pirmās rietumkrasta 2x2 nometnes no

Daži 1969. gada 2x2 nometnes lektori: no kreisās: Jānis Klīdzējs, Olafs Stumbrs, Jānis Peniķis, Teodors Sīlis

tās dalībniekiem sāņēmu daudz vēstuļu.

Citēšu tikai dažus izvilkumus.

Jānis Zemjānis: „No 2x2 nometnes nevajag sagaidīt tautas varoņus vai pat Lāčplēsi, bet gan varbūt tādus spēkus, stiprus savā nacionālajā apziņā, kuŗi varētu pasaules likteņos mūžīgo ratu atkal pagriezt latvju tautai mazliet par labu.“

Jānis Braukis: „Man vislielāko iespaidu atstāja jauniešu, lektoru un vadības sajūsma un prieks nometnes darbā. Šis prieks izpaudās sadarbībā starp jauniešiem un lektoriem un gludā norisē. Jaunieši varēja iepazīties ar mācībspēkiem arī personiski, tāpat ar vadības personām. Viss nometnes laiks bija burvīgs. Daudz tika iegūts – iemācījāmies, noskatījāmies un iepazīnāmies ar daudz ko latvisku. Šķīroties bija skumji, taču varēja just prieku par labi veikto darbu. Šo 2x2 nometni raksturoja sirsnība, draudzība un prieks.“

Mārtiņš Zandbergs (tagad Rīgas domnieks, koŗa dirigents): „Ir ļoti svarīgi, ka 2x2 nometne spēj vienot mūsu trimdas latviešu jaunās paaudzes izlasi. 2x2 var izkopt latviešu jauniešos latvisku, nacionālo pašapziņu, kas ir grūti paveicams trimdas dzīves ikdienā. 2x2 nometne ir vieta, kuŗā jaunieši dzīvo sapnī par mūžīgo Latviju...“

Sarma Šrama: „Ir tik skaisti gleznainā vietā pavadīt vienpadsmit dienas ar latviešu jauniešiem un pie viena klausīties mūsu izcilos rakstniekus, dzejniekus un citus lektorus. Radās īsta latviskā kopības sajūta, kas turpināsies arī pēc nometnes, sarakstē ar jaunajiem draugiem. Grūti būs aizmirst kopējos izbraukumus uz Kluso okeanu un Kolumbijas upes ūdenskritumiem. Ceru drīz atkal tikties latviešu jauniešu sarīkojumos...“

Aicināju bijušos Portlandes divreizdivniekus apmeklēt Rietumkrasta latviešu 4. Dziesmu svētkus 1970. gadā Losandželosā un piedalīties divreizdivnieku korī. Bija cītīgi jāpiestrādā, taču galu galā korī bija apmēram 45 dziedātāji, kuŗi 1969. gada nometnes lektora, diriģenta Leonarda Bērziņa un divreizdivnieku, jauno diriģentu Maijas Sauleskalnes (tagad Riekstiņas) un Brigitas Ritmanes vadībā dziesmu svētku Izlases koncerta beigās nodziedāja četras skaistas dziesmas. Klavierpavadījumu spēlēja Daira Cilne.

Pārlasot Jāņa Klīdzēja, Helēnas Hofmanes, profesora Edmunda Šmita, Harija Mindenberga un vairāku citu sirsnīgos, pozitīvos rakstus, vēltitus 1969. gada 2x2 nometnei un atceroties sajūsminātos latviešu jauniešus, rodas laba sajūta un pārliecība, ka bija vērts strādāt.

Šogad no 26. līdz 31. decembrim plānota 2x2 nometne Malibu pilsētiņā, Dienvidkalifornijā. Enerģiskie rīkotāji gandrīz visi pārstāv ASV aizritējušā gadsimta 50. gadu latviešu iecelotāju otro un trešo paaudzi.

Tie ir – Edvīns Rūsis, Mārtiņš Andersons, Aldis Rauda, Imanta Nīgale, Vija Vīksne, Tamāra Rūse, Aiva Ieviņa un Aivars Osvalds. Aivars jau vairākus gadus ir 2x2 „dzinējspēks.“ Viņš 1969. gadā bija 18 gadu vecs jauneklis ar lielu sajūsma, 2x2 nometnē piedalījās pirmo reizi. Nu jau ilgu gadus viņš ir latviešu nacionāli-sabiedrisko darbinieku priekšpulkā.

Būs arī viens otrs pārsteigums. No Latvijas atbrauks dzejniece Māra Zālīte, un Lolita Ritmane-Matsone kopā ar dzejnieci plāno radīt jaunu dziesmu – vēltījumu 2x2 nometnei.

Priecājos, ka vērtīgais 2x2 projekts Malibu teicami veidojas. Novēlēsim nākamās 2x2 nometnes rīkotājiem izturību, neatlaidību un labu veiksmi. Es ticu, ka latviešu sabiedrība, organizācijas un atsevišķas personas devīgi atbalstīs šo vērtīgo nometni, kuŗā latvieši jaunieši varēs mācīties latviešu valodu, vairoz zināšanas, celt savu pašapziņu, plānot neatkarīgās Latvijas nākotni!

Andris Ritmanis

Mākslinieka Gunara Barena darbu izstāde Gaŗezerā

Izdevuma „Čikāgas Ziņu” š. g. septembrā numurā ziņots, ka Gaŗezerā, Klinklāva galerijā 27. jūnijā atklāja mākslinieka Gunara Barena gleznu izstādi „Saules mūžu Latvijai”. Izstādi varēja apskatīt līdz 18. jūlijam. Gunārs un Gaida Barenī dzīvoja Čikāgā, bet jau aizritējušā gadsimta 60. gados pārcēlās uz Losandželosu. Gunars Barena dzimis 1925. gadā Rīgā, mācījies Rīgas Valsts tehnikumā. Pēc Otrā pasaules kaŗa Vircburgas bēgļu nometnē viņš mācījās mākslas studijā, kur pavidagoti bija mākslas vēstures profesors Jānis Siliņš, Nacionālās operas dekorātors Jānis Rožlapa, tēlnieks Voldemārs Jansons, gleznotāja Margareta Stīpniece.

G. Barena ieceļoja ASV 1950. gadā un mācījās Ozefanta mākslas studijā Ņujorkā. Čikāgas latviešu biedrības namā 1967. gadā bija G. Barena personālizstāde. Kopš tā laika mākslinieks bijis ļoti raŗīgs un radījis vairāk nekā tūkstoš gleznu un zīmējumu. Izstādē Gaŗezerā mākslinieks vēlējās parādīt darbus, kuros atspoguļoti latviešu likteņi, Latvijas pirmās neatkarības laiks, jo mākslinieks vēlējies, lai jaunieši, kuŗi Gaŗezerā iepazīst latviešu kultūru, tautas tradīcijas, izjustu cerību un ticību Latvijas nākotnei.

Rakstā „Čikāgas Ziņās” pieminēts, ka daudzi G. Barena darbi ir filozofiska rakstura, viņu interesē arī kosmosa plašumi.

Varbūt mākslinieks būtu ar mieru kādreiz sarīkot savu darbu izstādi arī Losandželosas latviešu namā.

A.M.

Līga un Normunds Sviksi Lagunahilos atvēruši fotostudiju

Līga un Normunds Sviksi 12. augustā *Orange County Laguna Hills* tirdzniecības centrā smaidīgi un laimīgi sagaidīja draugus, paziņas un klientus. Šī viņiem bija īpaša diena, jo beidzot īstenojās ilgi lolotais sapnis. Klātesot *Laguna Hills* pilsētas valdes pārstāvim Kreigam Skotam (Craig Scott) un sadarbības partneriem, Līga un Normunds saviļņoti, acīm mirdzot, pārgrieza sarkano lenti. Viņu fotostudija, galerija *Laguna Hills* tirdzniecības centrā ir mājīga, divos stāvos, ar vairākām telpām. Pie studijas sienām atrodas Līgas fotografijas, kuŗas apskatot, var gūt iespaidu par viņas fotografēšanas stilu. Ilgāk galerijā uzkavējoties, ikviens pārliecinās, ka salons nav atvērts tikai peļņas iegūšanai, bet ir abu sirdslieta. Lielāko daļu remontdarbu paveicis Normunds viens pats, viņam ir zelta rokas. Agrāk te atradies pagalam nolaists celtniecības birojs.

Līga un Normunds ar lepnumu stāstīja: „Mūsu salons laužīs visus līdzšinējos stereotipus par studijās tapušām fotografijām. Vēlamies, lai klienti mūsu studijā jūtas ērti, ir nesamāksloti un atbrīvoti. Tikai tad iespējams notvert īsto brīdi fotografijai!”

Izstādes atklāšanā piedalījās mācītājs Dāvis Kaņeps, novēlot Līgai un Normundam Dieva svētību darbā.

Līga dzimusi un izaugusi Ņudžersijā. Fotografēt viņai patīcis jau no bērnības, tēvs viņai uzdāvināja firmas *Nikon* fotoaparātu *Nikkormat*, kas tagad novietots vitrīnā viņas jaunajā salonā. Līga iestājās Parsona dizaina skolā Ņujorkā (Parsons School of Design), ko beidza ar bakalaura gradu fotomākslā. Līgai bijusi lieliska iespēja būt rokmuziķu fotografa Denisa Kleimana (Dennis Kleiman) asistentei. Viņa piedalījiesies *Metallica*, *Duran Duran*, *Moby* un daudzu citu mūziķu fotosesijās. Līga ar saviem darbiem piedalījiesies daudzās fotoizstādēs Amerikas, Kanadas un Latvijas pilsētās. Viņas fotografijas ir arī privātkolekcijās.

Normunds dzimis un audzis Latvijā. Viņa tēvs bija fotoamatieris, mājās viņš pats iekārtoja fotolaboratoriju. Mācoties 4. klasē, Normunds tika pie sava fotoaparāta un līdz ar to sākās viņa fotografa amatieŗa gaitas. Sākumā tēva uzraudzībā, bet vēlāk jau viņš pats jauca šķīdumus, lai attīstītu filmas un kopētu fotografijas.

Normunds par savām mājām Ameriku sauc kopš 2000. gada. Līga un Normunds satikās 2005. gadā kopējo draugu rīkotās sālismaizes vakariņās Hobokenā, Ņudžersijā. Pirmais kopīgais ceļojums viņiem bija uz teātra izrādi Gaŗezera. Nepagāja ilgs laiks, līdz abi sa-

Izstādes atklāšanā prāvests Dāvis Kaņeps (vidū) novēlēja Līgai un Normundam Dieva svētību darbā

prata, ka grib būt kopā. Viņu sapnis bija pārcelties uz saulaino pavalsti – Kaliforniju, taču vispirms vajadzēja atrast mājvietu. Izlūkos devās Līga. Normunds 2006. gada 12. janvārī viņu pavadījis Filadelfijas lidostā. Uz jautājumu, kā viņš tik precīzi atceras datumu, Normunds atbildēja, ka tajā dienā viņš lidostā Līgu bildinājis. Viņš smaidot piebilda, ka tik uztraucies nav bijis vēl nekad mūžā! Jau pēc pāris nedēļām viņi automašīnā ar visu iedzīvi, kaķi Niki un Līgas pitonu Lidiju trijās dienās šķērsoja visu Ameriku.

Līga un Normunds 2006. gada 25. martā okeāna krastā mija gredzenus, viņus salaulāja mācītājs Dāvis Kaņeps.

Savā jaunajā salonā abi ir gatavi pielāgoties klientu vēlmēm. Viņiem nekas nešķiet neiespējams. Pavisam nesen studijā ieradusies kliente, kas jūsmo par aktrisi Fēru Fosetu (Farrah Fawcett). Tagad šīs klientes vīram ir plakāts, uz kuŗa sieva līdzīgi aktrisei Fērai Fosetai redzama peldkostīmā. Līga un Normunds saskata ikviena cilvēka skaistumu un iemūžina to attēlos. Dažus Līgas darbus jau esam redzējuši biļetenā, un droši vien ne viens vien pie sevis nodomāja, ka viņai ir ķēriens.

Jaunajā studijā tiek piedāvāti dažādi pakalpojumi: izgatavot pieaugušo vai bērnu portretu, fotografēt sarīkojumos, modes skatēs, kāzās, plūdmalē, izbraukumos vai mājās. Līga un Normunds arī restaurē senas fotografijas, gatavo fotoalbumus, apsveikumu fotokartītes un daudz ko citu. Fotografijas iespējams iespiest arī uz audekla. Jaunajā salonā galvenā fotografe būs Līga, Normunds uzņēmies administrātoru pienākumus, atstājot radošos darbus profesionālei.

Kopš salona atvēršanas Līgai un Normundam ir darba pilnas rokas. Pasūtīnājumu netrūkst, bieži tiek rīkota t. s. *Glamour Day*, un tad klienti stāv rindā. Šķirstot albumu ar fotogrāfiju paraugiem, pamanīju dažus paziņas, kuŗi jau ļāvušies Līgas maģiskajai kamerai.

Pajautāju par fotogrāfiju privātumu, un Līga paskaidroja, ka tiek noslēgts līgums, ja klients nevēlas, lai kāds cits redz viņa fotogrāfijas. Un tad tās netiek rādītas pat Normundam.

Ar lielu degsmi Līga stāstīja par fotomākslas nianšēm un detaļām un piebilda, ka viņai ir arī vīzija un pat scēnārijs, kā viņa savās fotogrāfijās redz daudzus šejienes latviešus. Saprota, ka viņas degsme nav iestudēta, jo patiesums ir ikviena darba īstā esence!

Visi laipni aicināti Līgas un Normunda jaunajā salonā „Fotograafe” 24155 Laguna Hills Mall, Ste 1690A Laguna Hills, CA 92653.

Studijas kontaktārunis: 949-380-1884.

Sandra Gulbe
Foto: Pegija Taube

Līgu un Normundu apsveic Lagunahilu pilsētas galvas vietnieks Kregs Skots

Sarkanā lente ir pārgriezta. Lai veicas!

Ceļojums uz Sibīriju

Par spīti karstajam laikam, krīzei un Saeimas priekšvēlēšanu drudzim Rīgas dzelzeļa stacijā 19 ceļotājiem uz Sibīriju netrūka pavadītāju. Desmit no viņiem jau atkārtoti bija devušies šādā ceļojumā, šoreiz līdzī brauca pieci, kuŗi bija izsūtīti bērnībā un jaunību pavadījuši Sibīrijā. Mūža priekšvakarā viņi vēlreiz uzdrošinājās atgriezties vietās, kur tik daudz pārciests.

Fonda „Sibīrijas bērni” rīkotā brauciena mērķis bija pieminēt mātes un bērnus, kuŗi bez žēlastības tika izrauti no savām mājām un nosūtīti uz svešu malu iznīcībai. Fonda pārstāvji aicina neaizmirst komūnisma terora upuŗus, jo diemžēl šajā vardarbībā vēl neviens nav atzinies vai atzīts par vainīgu. Aizritējušais laiks nav sadziedējis brūces, izūtītajiem pārestības vēl spilgtā atmiņā. Mūsu vidū bija aculiecinieki – bērni, kuŗi Sibīrijā kļuva par bāreņiem!

Fonda „Sibīrijas bērni” pārstāvji veda piecas bronzas piemiņas plāksnes, uz kuŗas attēlota bārenīte un iekalti vārdi: „Mūžīga piemiņa Latvijas bērniem, deportācijas upuŗiem 1941. – 1949.” Latviešu, krievu un anġļu valodā. Mēs vēlamies visiem atgādināt par komūnisma režīma nežēlību. Par to ir jāuzzina nākamām paaudzēm. Ceļotājiem līdzī bija pamatīga bagāža, iepriekšējā dienā izdalīja arī guļammaisus, jo ne visur bija nodrošinātas naktsmājas. Ikviens rokassomās iespieda „Lāču” ceptuves dāvāto maizi Sibīrijas draugiem un Ilmāra Kņāga grāmatas „Bij tādi laiki” vairākus eksemplārus krievu valodā. Saimnieces cienāja ceļotājus ar pašceptiem pīrāgiem.

Vilciena konduktors mudināja iekāpt, aizbraucēji apskāvās ar pavadītājiem, nobīra pa kādai asarai, tad vēl rokas spiedieni, mājieni, novēlējumi laimīgi agriezties mājās. Naktsvilcienā uz Pēterburgu ritēja raitas sarunas. Tie, kuŗi Pēterburgu jau pazina, stāstīja par caru mantojumu, saglabāto mākslu un architektūru. Padomju laikā pilsētu grauza laika zobs. Nākamā dienā varējām pārliecināties par Pēterburgas kādreizējo greznību. Tagad pilsēta tiek centīgi kopta. Pēc pilsētas apskates pakavējāmies plūdmalē un tad devāmies uz pirti. Vakarā mielojāmies restorānā „Rīgas sēta”.

Pirmais ceļojuma pārbaudījums notika Pēterburgas lidostā pirms lidojuma uz Noriļsku. Ierēdņi paziņoja, ka mums nav piemērotu dokumentu, atļaujas lidot uz aizliegto joslu. Pagāja divas stundas tālruņa sarunās ar amatpersonām Noriļskā par atļaujas esamību. Visu pilsētas vadību pamodināja no naktsmiega un, kamēr dabūja galvojumu par mūsu delegāciju, mums laika bija vairs tikai 15 minūtes, lai iekāptu lidmšīnā pirms tās pacelšanās.

Nebūtu gluži pareizi teikt, ka Noriļskā iebraucām līdz ar rīta ausmu, jo šai gada laikā virs Polārā loka saule nenoriet, bet to te aizsedz piesārņotie mākoņi. Noriļska ir pasaulē lielākā niķeļa raktuvju un pārstrādes pilsēta. Nav jābūt zinātniekam, lai saprastu, ka visi fabriku sodrēji un dūmi paliek pilsētā un tās apkaimē. Noriļskā zāle neaug, viss pārklāts ar sodrējiem. Izpeļņas pilsētā esot labas, pensijā varot iet 45 gadu vecumā, ja tik ilgi nodzīvo.

Pilsētas centrā ir kapsēta izsūtītajiem un nomocītajiem. Ir pareizticīgo zvanu vārtu tornis un pieminekļi latviešiem, lietuviešiem, igauņiem, poļiem un ebrējiem. Pie latviešu pieminekļa ir piemiņas plāksne: „Veltīts visiem no 1941.–1953. gadam Noriļskas nometnē nomocītajiem latviešiem – komūnistiskā terora upuŗiem. 1991.”

Kapsēta atstāj baismīgu iespaidu. Zeme klāta melniem oļiem un akmeņogļu atliekām, kapsētas aizmugurē melns izrakteņu kalns. Kapsētu klāj melni sodrēju mākoņi. Šķiet, šai piemiņas vietā sauli pat neredz dienā, kad tā apspīd Polāro loku. Šī kapsēta tika atklāta Krievijas prezidenta Jeļcina valdīšanas laikā. No tagadējiem Krievijas vadītājiem tāda labvēlību nez vai varētu sagaidīt.

Nākamā rītā ar ātrlaivu devāmies uz Lamas ezeru, un mūs pavadīja četri televīzijas žurnālisti, feldšeris,

Piemineklis baltiešiem Noriļskas kaspētā

Uzraksts uz baltiešu pieminekļa Noriškā

ārstu un vienīgais pilsētas katoļu priesteris. Pēc septiņu stundu brauciena pa upi ātrlaiva iebrauca dzidrajā Lamas ezerā. Nonācām pie „latviešu Katiņas”, kur NKVD/KGB nošāva 13 Latvijas artilērijas virsniekus. Varbūt šāvēji bija pārliecināti, ka neviens par slepkavību tik tālā nostūrī neuzzinās. Taču kāds to redzēja. Atgriezāmies Noriškā un no turienes ar autobusu devāmies uz Dudinku. Ostā gaidīja 30 pasažieru kuģītis braucienam uz Karaulu. Šeit būtu noderējuši līdzpaņemtie guļam- maisi, bet atlikušais laiks gulēšanai bija par īsu. Te atbraucām, lai sameklētu mūsu ceļabiedres Livetas vecmāmiņas kapavietu. Pulksten divos no rīta pirmā motorlaiva devās 45 minūšu braucienā uz Timenas pussalas kapsētu. Ciema vienīgai motorlaivai ceļš bija jāmēro trīs reizes, lai visus nogādātu kapsētā. Paldies Dievam, ka Livetas māte bija pastāstījusi meitai par šo aizmirsto pasaules malu, ka izdevās kapavietu atrast un mācītājs Guntis Kalme varēja novietot jaunu krustu un svētīt vecmāmiņas mirstīgās atliekas.

**Mācītājs Guntis Kalme pie Lamas ezera
Baltiešu pieminekļa**

**1990. gadā pie Lamas ezera uzcelts trīsstūrainis
pieminekļis ar bronzas plāksnēm, kurās iegravēti
visu nošauto virsnieku vārdi; piemiņas zīmes ir arī
14 lietuviešu un 15 igauņu virsniekiem**

Motorlaiva piebrauca pie mūsu mītnes pulksten sešos no rīta, kad pie apvāršņa parādījās vētras mākoņi. Pēc brokastīm Jeņisejas upe bija sakulta baltās putās, un mūsu kuģa kapteinis neuzdrošinājās piebraukt krastā. Ar motorlaivu mūs pārveda uz kuģi, ko upes lielajos viļņos mētāja kā skaidiņu. Atgriezāmies uz kuģa, bet ne visi sausām drēbēm, jo vienā braucienā liels vilnis pārskalojās pāri un izmērcēja visus drosmīgos jūrniekus. Par laimi uz kuģa bija divas kajītes, mūsu dāmas varēja pārģērbties, bet izmirkušie vīri sausinājās pie degvīna pudeles. Noriļskas lidostā nokļuvām gluži izvārguši.

Šķiet, visi atviegloti uzelpoja, kad lidmašīna pacēlās virs Noriļskas piesārņotajiem mākoņiem virzienā uz Krasnojarsku, it kā tuvāk civilizētai pasaulei. Pēc Noriļskas uzturēšanās Krasnojarskā, Ačinskā un Biruļusi atgādināja svētdienas pastaigu. Protams katrā pilsētā vēl atrodas Ļenina piemineklis, bet ne visur to godina. Katrā pilsētas muzejā ir eksponāti par godu „Lielajam Tēviņas kaņam”. Daudzi neapzinās, ka Sibīrijā lieti izsūtīto sviedri un ceļi bruģēti ar viņu kauliem. Iedzīvotāji šajā Sibīrijas apgabalā sevi par krieviem neuzskata. Viņi teica: „Mēs esam sībieši, arī mūsu senči bija izsūtītie!”, un ierādīja mūsu piemiņas plāksnei vietu blakus Ļeniņa tēlam!

Tomskā nokļuvām, braucot divos mikroautobusus. Tomska tāpat kā Krasnojarska ir lielpilsēta ar skaistām valdības ēkām, operu un teātru namiem. Tomska tiek dēvēta par Sibīrijas izglītības centru, katrs ceturtais iedzīvotājs te esot students. Iedzīvotāji arī šeit sevi neuzskata par krieviem, bet gan par izsūtītajiem jau kopš cara laikiem. Pilsētas valdība bijušajās KGB ēkās iekārtojusi muzeju, kuŗa eksponāti atspoguļo komūnisma brutālo režīmu.

Pilsētas centrā, kur atradās KGB nogalināto kapsēta, tagad izveidots parks ar pieminekli izsūtītajiem un nomocītajiem. Blakus kopējam piemineklim ir atsevišķi poļu, igauņu un kalmiku pieminekļi. Ierādīta vieta arī latviešu piemineklim. Pilsētas vadītāji apsolijuši izveidot pieminekļa pamatu, mums jāsadā akmens un piemiņas plāksne. Vietējais latviešu profesors teica, ka akmens jāatved no Latvijas, lai tam būtu latviska dvēsele. Tātad tagad fonda „Sibīrijas bērni” pārstāvjiem ir uzde-

vums Jūrmalā atrast 300 kg akmeni, to apstrādāt un nogādāt Tomskā. Varbūt nākamā ceļojumā uz Sibīriju, ja latvieši būs atsaucīgi, mēs varēsim iesvētīt piemiņas plāksni izsūtītajiem latviešiem Tomskā.

Tālāk ceļojums veda uz Sibīrijas purvaino apgabalu, Kalpaševu, Parabeļu un Kargasoku Obas upes krastā. No šejieni izsūtītajiem izbēgt nebija iespējams. Vēl tagad tur nokļūt var tikai ar hēlikopteru!

Sasnieguši Tomskas lidostu, mūsu garstāvoklis bija pacilāts, jo devāmies uz mājām. Vēl tikai viena pietāte – Maskava.

Saņēmām pēdējo brīdinājumu. Labā ziņa bija, ka ar ātrvilcienu līdz Maskavai var nokļūt 56 stundās. Sliktā ziņa, ka Maskavas lidostu kuru katru brīdi var slēgt, jo ugunsgrēka dūmi ap Maskavu ierobežo redzamību. Mums laimējās, pēc četrstundu lidojuma mūsu lidmašīna vairāk nekā pusstundu lidoja nedaudz augstāk par koku galotnēm, pilotam meklējot skejceļu, kur nolaieties. Lidmašīnas riteņiem atsītoies pret skejceļu, atviegloti uzelpojām un jutāmies pateicīgi visiem debesu eņģeļiem. Taču mūsu prieks nebija ilgs. Piesārņotā gaisa un

Foto: Valdis Ķeris

Latvijas vēstniecības dārzā Maskavā

Pirmā rindā no kreisās: Baiba Ārenta (Rīga), Biruta Ikaunieca (Rīga), izsūtīta 1949. gadā, Skaidrīte Justmane (Iecava), izsūtīta 1949. gadā, režisore un fonda „Latvijas bērni” dibinātāja Dzintra Geka (Rīga), Latvijas vēstnieka vietnieks Vilmārs Heniņš, Ināra Pavlova (Rīga), izsūtīta 1949. gadā, Rīgas luterāņu Reformācijas baznīcas mācītājs Guntis Kalme, filmētājs Aivars Lubānietis (Rīga); otrā rindā: Aivars Jermanis (Losandželosa), komponists Pēteris Vasks (Rīga), Valdis Ķeris (Losandželosa), advokāts Andrejs Strautiņš (Rīga), Vilnis Zeltiņš (Rīga), kopā ar māsu Ināru Pavlovu izsūtīts 1949. gadā, filmētājs Armands Zvirbulis (Rīga)

satiksmes sastrēgumu dēļ autobusiem lidostā bija aizliegts iebraukt. Ņēmām savas ceļasomas un devāmies uz vilcienu. Pēc 45 minūšu brauciena Maskavas nomalē mūs sagaidīja pasūtītais autobuss.

Laikapstākļi Maskavā bija briesmīgi, gaiss karsts, sutīgs un smirdīgs. Daudzi iedzīvotāji staigāja ar sejas masku. Iegājām Latvijas vēstniecībā, sasveicinājāmies ar vēstnieka vietnieku Vilmāru Heniņu un, par spīti satiksmes sastrēgumiem, devāmies apskatīt Kremli. Bijām pārsteigti par pretstatu – trīs skaistas pareizticīgo katedrāles apvij sarkans mūris.

Maskavas dzelceļa stacijā bijām neizsakāmi priecīgi, ieraugot Latvijas vilcienu. Kā izturēt vēl vienu nakti? To pavadīju pusnomodā. Tuvojoties robežai, krievu robežsargi vēl pārcilāja manu sasvīdušo veļu, lai pārbaudītu, vai neizvedu no Krievijas kādas vērtslietas. Taču vislielākās bagātības glabāju savā atmiņā un tūkstošiem skaistu mirkļu fotoaparātā.

Saullēktā sasniedzām Ludzu, kur prieks par atgriešanos dzimtenē bija neapprakstāms.

Rīgā atkal apkampieni, skūpsti mazbērniem un vissirsnīgākie rokaspiedieni.

Par spīti dažām neērtībām, ceļojums bija skaists pārdzīvojums. Atmiņu kamolu šķetināšu pamazām. Divās nedēļās nobraucām apmēram 28 000 kilometru. Neaizmirsīšu satiktos bijušos izsūtītos latviešus, kuri dažādu iemeslu dēļ nav varējuši atgriezties dzimtenē; pārsteidza sibiriešu neizmērojamā laipnība un sirsnība. Liels paldies jaukajiem ceļabiedriem. Varbūt birokratija un bailu fobija Krievijā ar laiku mazināsies. Piesārņotās Sibīrijas pilsētas ir noziegums cilvēcei. Neiesaku nevienam uz Sibīriju doties ziņkārības dēļ. Esmu pateicīgs Dievam par iespēju redzēt skaistos Sibīrijas plašumus, ko patiesi var apbrīnot.

Aivars Jerumanis

Aivars Jerumanis Tomskā

Dear Friends of LRFA!

It's been a hot summer all over the country and we are looking forward to the cooler days of fall. What autumn events are you planning? Get out and enjoy the weather with friends and family! Below are just a few things going on at LRFA that can make life a little easier.

NEW WEBSITE! – CHECK OUT OUR NEWEST DESIGN

You'll be able to find benefit information easier than ever with our updated website. Peteris Berzins won our spring Photo Contest with his amazing photo of the Grand Canyon. Take a minute to check out our Charitable Giving section and our Recent Giving. We are always looking for suggestions from our members on ways to improve our services and help our community. <http://www.lrfa.org>

HEALTH CARE PLAN

Whether you have insurance through your employer or not, this is the perfect plan for families and individuals. You can sign up for just the 20% that your plan doesn't cover or choose the 80% plan. No matter which type is right for you, the Health Care Benefit Plan covers your medical expenses – both in-patient and office visits. Free choice of doctors. Coverage up to \$70,000. Sign up for individual coverage, or with your children (under the age of 18).

<http://www.lrfa.org/benefits/health/health.shtml>

Did you know that if you have the LRFA Health Care Benefit Plan C, you can use that coverage in Latvia? It's our only plan that will reimburse your medical expenses there. If you decide to have any medical treatments in Latvia, make sure you are enrolled in Plan C.

<http://www.lrfa.org/benefits/health/health.shtml>

MEDICARE SUPPLEMENTAL PLAN WITH PRESCRIPTION COVERAGE

Medicare has become an essential means of protection for millions of Americans 65 and older. But even Medicare doesn't cover everything. The LRFA Medicare Supplemental Plans are designed to supplement Medicare by paying many of the hospital, medical, prescription drug and surgical expenses only partially covered or not covered by Medicare.

<http://www.lrfa.org/benefits/medicare/medicare.shtml>

QUESTIONS?

The LRFA office is open weekdays from 8:30 a.m.– 3:30 p.m., EST (except holidays). You can reach us by phone at 215-635-4137 or email us at lrfa@lrfa.org anytime! We'll be glad to answer your questions about membership and benefits.

(Not a member yet? No problem. Download the application form here: <http://www.lrfa.org/members/>)

Thank you for your support!

Latvian Relief Fund of America, Inc.

<http://www.lrfa.org>

lrfa@lrfa.org

215-635-4137

Like our new [LRFA page on Facebook](#)

Latviešu nama ziņas

Šogad no 1. janvāra līdz 2. septembrim Latviešu nama klubā iestājās: Anna Ābele, Eduards Ābele, Gatis Ābele, Rita Ābele, Ventis Ābele, Marks Ambrose, Jūlija Auzāne, Egils un Aija Avoti, Erika Bastjāne, Antra Priede Bergere, Daina Bīriņa, Atis Blāķis, Pārsla Blāķe, Gunārs un Rota Boršteini, Edīte Brauķe, Alnis un Lisa Brieži, Juris un Tīna Bunķi, Diane Citrona, Valentīns Dābols, Pauls un Ilze Darricarreres, Jānis Daugavietis, Rolands Dennis, Ruta Dekstere, Anda Donahue, Lonija Dorša, Gaida Davlinga, Līzīte Dumpe, Zīle Dumpe, Lisa M. Edmondsone, Juris un Māra Eglāji, Rita Gernatovska, Irene Gnerlicha, Džeims un Rudīte Godreji, Luize Gonia, Aleksandrs Graps, Jānis Grote, Zigmunds Gučkovs, Aleksandrs un Helēna Hofmaņi, Erika Horns, Edgars Jakobsons, Jānis un Dzintra Janavi, Jānis Janavs jaunākais, Ivars Janieks, Aivars un Brigita Jerumaņi, Leonīds Jurkevics, Tamāra Kalniņa, Ilona Kalviste, Dace Kārklīņa, Matīss un Loma Kārklīņi, Valdis Ķeris, Juris Ķivuls, Jānis Kļaviņš, Sarma Kreišmane, Velga Krūkle, Andrejs un Debija Krūmiņi, Jānis un Viola Lāči, Mirdza Lasmane, Kazimirs Laurs, Jānis Legzdīņš, Imants Leitis, Augusts un Ausma Lejnīki, Ronalds un Norma Leonardi, Guntis un Liene Lindes, Richards un Marija Liuķi, Rons un Margareta Mačulāni, Marks Matsons un Lolita Ritmane, Nora Mičule, Valentīns Miska, Pēteris un Baiba Mūrnieki, Sarma Ozoliņa, Tālvāldis un Maija Paegles, Solvita Pastare, Valdis un Dace Pavlovski, Omula Pence, Nonita Priedīte, Vadims un Sandra Puķēni, Kārlis Purmalis, Pēteris Purmalis, Teika Ramajeda, Ruta Ratermane, Leonīds un Maruta Ratermaņi, Aldis Rauda, Eduards and Dace Reimaņi, Biruta Repecka, Gunārs Rēpiņš, Arnis Richters, Juris Riekstiņš, Elīze Rimša, Andris un Asja Ritmaņi, Džons Rosentals, Ruta Samta, Guntars un Biruta Šulci, Pēteris Simsons, Sergejs Stasenko, Normunds un Ella Šulci, Ēriks Švēde, Maruta Taube-Ambrose, Jānis un Dace Taubes, Pegija un Jānis Taube jaunākais, Inese Tīsiņa, Arnis un Sandra Tolki, Benita Trapse, Andrejs Treide, Oto un Karola Tūbeļi, Vija Turjāne, Eduards Vanags, Biruta Vellutini, Vija Vīksne, Roberts un Elaine Virzas, Ariane Vītola, Valdis Volkovskis, Maiga Volfa, Maija Volfa.

Paldies visiem, kas šādi atbalsta mūsu namu.

Latviešu nama kluba ilggadējā biedrzine Ruta Samta aizgāja mūžībā 5. jūnijā. Viņa ļoti akurāti un lietpratīgi vadīja arī nama apsaimniekošanas komitejas rīkotos Ziemsvētku tirdziņus, kas pulcināja ne tikai latviešus, bet sagādāja viņiem iespēju iegādāties dāvanas Ziemsvētkiem, tādējādi arī atbalstot latviešu namu ar ieņemtajiem 10% no pārdotā.

Pēc tam, kad draudzes mācītājs Dāvis Kaņeps atgrie-

zās no Kursas, baznīcā 15. augustā notika Rutas Samtas piemiņas dievkalpojums un pēc tā mielasts baznīcas apakšējā zālē. Ruta ļoti mīlēja latviešu tautasdziesmas. Jau agrā jaunībā viņa bija iemācījusies apmēram 300 tautasdziesmu. Viņa bija vēlējusies, lai Losandželosas latviešu jauktais koris, kurā viņa dziedāja, kādu tautasdziesmu nodzied viņas izvadīšanas dievkalpojumā. Dirigējot Brigitai Ritmanei-Džeimsoņai, koris tā arī darīja. Daudz tika dziedāts arī apakšējā zālē. Visiem izdalīja brošūras ar vairāk nekā 20 dziesmām. Nora Mičule un Dace Samta (Rutas radniece) spēlēja klavieres, dziesmas skanēja koši un braši, it sevišķi vīru balsis. Bija tieši tā, kā Ruta vēlējās.

Latviešu nama apsaimniekošanas komitejas locekļi sēro, pieminot apzinīgo, draudzīgo un sirsnīgo darbinieci.

Helēna Hofmane

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2010. gadu \$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....
Kopā: \$.....

Uzvārds, vārds, adrese:

Tālr.: _____

El. pasts: _____

Čeki izrakstāmi ar norādi:

Latvian Ev. Luth. Church – Community Center

un nosūtāmi: **Latvian Community Center**

1955 Riverside Drive Los Angeles, CA 90039-3704

ALAs mājaslapā www.alausa.org atrodamas ziņas par ALAs apgāda jaunajām grāmatām, var apskatīt grāmatas vāku, uzzināt, cik eksemplāru krājumā

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības

60 gadu jubilejas sarīkojums

16. oktobrī plkst. 7.00

Losandželosas latviešu namā

Sarīkojumu vadīs DK LB valdes priekšsēdis

Ivars Mičulis

Dziedās

**Dienvidkalifornijas latviešu jauktais koris,
vīru koris „Uzdziedāsim, brāļi!”,
ansamblis „EJAM”;**

Dejos

tautasdeju kopas „Pērkonītis” dalībnieki

**Aicināti visi DK latvieši – gan biedrības biedri,
gan nebiedri, bijušie DK LB priekšnieki**

Būs siltas vakariņas

**Dalības maksa – \$25.00; studentiem \$15.00;
bērniem līdz 12 gadu vecumam ieeja brīva**

Stāsts par kaķi, vārdā Lācītis

Man ļoti patika Helēnas Hofmanes stāsts maija biļetenā par pieklīdušo kaķēni.

Mums arī reiz bija septiņi kaķi. Četriem nebija citu māju, divi bija mūsu meitiņu kaķi, kuņus viņas, mainot skolu vai dzīvokli, atveda pie mums pagaidām. Viņas mūsu mājas sauca par kaķu vasaras nometni. Pie septītā minča tikām nejauši. Kādu vakaru satikāmies ar meitu Manhatanbīčā, lai ietu uz kinoteātri. Tas bija pusceļā no Palosverdes, kur dzīvojām, un Studiositiju, kur tolaik mitinājās meita Ingrīda.

Vēlu vakarā, iznākušas no kinoteātra, sadzirdējām ņaudam kaķi. Skaņas nāca no kāda auto, kas bija novietots līdzās mūsējam. Ingrīda teica, ka dzīvnieku nevar atstāt, un es nevarēju atstāt meitu vienu pusnaktī. Auto, protams, bija aizslēgts. Sācēlām troksni, cerot, ka dzīvnieks izlīdīs. Nekā. Sapulcējās arī citi cilvēki, daži devās meklēt auto īpašnieku uz tuvējiem restorāniem, kuŗi vēl bija atvērti. Kāda sieviete nopirka kaķu barību un nolika pie riepās. Izlīda mazs melns kaķēns, paēda un žigli palīda zem auto motora vāka. Mēs, kādi astoņi cilvēki, sācām auto kratīt, tas līgojās, bet kaķēns bija paēdis un laukā nenāca. No tuvākā veikala izskrēja vīrietis un sāka kliegt, kāpēc aiztiekam viņa auto. Paskaidrojām, kas par nelaimi, bet auto īpašnieks atbildēja, ka gan jau kaķis izlīdīs, ja reiz tur ielīdīs. Ingrīda teica, ka viņš tur aizmigs un, auto piestartējot, dzīvnieku var ievainot vai pat nogalināt. Pierunājām auto īpašnieku pacelt motora vāku, un es paņēmu rokās mazu melnu kaķēniņu. Nevienš no klātesošajiem nevarēja viņu ņemt līdzī uz mājām, bet pie sevis nodomāju: „Ak Dievs, mums jau četri tādi ir!” Ieminējos, ka man kājās īsbikses un kaķis skrāpēsies, kamēr meita brauks un es turēšu viņu klēpī. Viens jauns cilvēks novilkā savu džemperī un iedeva man. Lūdzu viņa tālruņa numuru, solīju viņam džemperī aizsūtīt, bet viņš teica, lai tas paliek kā pateicība no viņa, jo viņa dzīvoklī dzīvniekus turēt aizliegts.

Pārbraucām mājās pulksten pustrījos no rīta. Kaķīša purniņš bija noklāts neticami lielām blusām. Vilkām tās ar pinceti ārā un divas reizes dzīvnieku mazgājām. Pēc tam pabarojām, ielikām viņu dzīvnieku pārnēsājamā būrītī, apakšā paklājot dāvāto džemperī. Nevarējām laist viņu pie citiem minčiem, kamēr ārsts nav izmeklējis, jo viņam varēja būt kāda slimība, piemēram, leikēmija, kas ir nopietna un lipīga. Nosaucu viņu par Lācīti, jo viņš bija gluži melns, pūkains, ar mazu apaļu galviņu, gluži kā lāča bērnam.

Abi ar Viesturu bijām nolēmuši, ka vairāk dzīvnieku nepieņemsim, jo kādam vienmēr mūsu kaķi bija jāuzmana, kad devos līdzī vīram braucienā uz ārzemēm.

Viesturs tobrīd bija darba komandējumā Londonā. Piezvanīju un pastāstīju par notikušo, ka esmu minčīti nosaukusi par Lācīti, ka biju jau pie veterināra, kas teica, ka dzīvnieks ir vesels. Viesturs brīdi klusēja, tad noteica: „Tu taču apsolīji...”

Lācītis izauga par lielu, burvīgu, mīļu un lepnu melnu runci. Viņš bija paklausīgs kā sunītis. Pat, ja bija aizklīdis kādas desmit mājas tālāk, tikko saucu, viņš, lēkdams pāri sētām, drāzās atpakaļ. Viņš nopietni klausījās, kustinādams savas ausis, kad viņam ko teica. Viņš bija ļoti pieklājīgs, uzmanīgs, īsts džentlmenis. Mūsu mājā nebija kaķu durtiņu, bet dzīvnieki uzskrēja augšā pa citronkoku uz jumtu un no turienes ielēca pa lodziņu otrā stāva vannas istabā un tad tūlīt pie manis laizīt manas ausis. Tas viņiem bija kļuvis par paradumu.

Trīs gadu vecumā Lācītim aknās atklāja vēzi. Sameklējām Holīvodā veterinārārstu, kas lietoja gan parastos ārstēšanas līdzekļus, gan akupunktūru. Reiz, kad atbraucu no Eiropas, Lācītis neļāva aizskart savu galvu. Domāju, ka varbūt kāds viņu sitis, kamēr nebiju mājās. Aizvedu viņu pie ārsta uz Holīvodu, ārsts teica, ka Lācītim esot galvassāpes un, kamēr turēju viņu klēpī, uz 20 minūtēm viņam ielika 15 akupunktūras adatas. Pēc šīs procedūras sāpes bija pārgājušas, viņš atkal ļāva, lai glauda galvu, cik ilgi vien vēlos. Taču aknu vēzis nebija izārstējams. Lācītis nomira klīnikā manās rokās. Ietinām viņu manā vismīļākajā džemperī un apbedījām zem rožu krūma pagalmā.

Visi bijām Lācīti ļoti iemīļējuši. Pārējie kaķi gāja pie viņa gulēt un viņu apmīlot. Vēl aizvien sajūtu viņa garu. Kāpēc cilvēki neprot samierināties ar mazumu un mīlēt daudz?

Irēna Zommere

Foto: Anita Melleupe

Kaķi pie viesnīcas *Cascadia* Portofspeinā, Trinīdādā

Skrien gadi prom, tik atstāj atmiņas

Jānis Dambītis no Tūkstošozolu pilsētās Dienvidkalifornijā atgriezās Latvijā 26. aprīlī. Viņš jau ir labi iedzīvojies, bet draugus un paziņas Losandželosā nav aizmirsis.

Man vēl spilgtā atmiņā, kā savā trešajā ciemošanās reizē Losandželosā, 2001. gada rudenī satiku Julianu un Gunu Sondorus, viņi savukārt iepazīstināja mani ar citiem Ventūras un apkaimes latviešiem, galvenokārt Bībeles stundās, kas toreiz mūsu pusē notika ik mēnesi. Vienā no tām iepazīnos ar Dambīšiem – stalto Jāni un sirsnīgo Veltu. Jau pirmajā tikšanās reizē Velta uzaicina ciemos. Mēs sadraudzējamies, ar laiku kļūvām tuvas kā māsas. Braucu pie Dambīšiem reizi vai divas mēnesī, cepām rudzu maizi, pīrāgus, smalkmaizītes. Vārījām auksto gaļu, debesmannu, boršču. Jānis ir liels gardēdis. Ar laiku sāku palīdzēt arī dārza darbos. Jānim patika, ka visur valda ideāla kārtība, garāžā visi instrumenti bija sarindoti pēc gaļuma, arī viņa darbistabā viņš zināja, kur katrs dokuments atrodas. Jau laikus viņš bija uzrakstījis testamentu – *Living Trust*. Galvenie mantinieki bija Veltas brāļa trīs bērni, kuņģi dzīvo Dienvidkalifornijā. Pēc kāda laika Jānis iedomājās, ka testaments jagroza, tajā vienlīdzīga daļa jānovēl arī Veltas brāļa, daktera Jāņa Bieziņa meitai Maijai, kas vairākas reizes ieradās viņiem palīgā. Nākamā reizē, kad Maija brauca ciemos, viņu lidostā sagaidīja brālēns, kas pēc testamenta grozīšanas izrādījās cietušais. Imigrācijas ierēdņi Maijai pārmeta, ka viņai *Bank of America* ir pārsimt dolaru, tūristiem nauda esot jāizdod, nevis jākrāj. Lidostas darbinieki viņu iesēdināja lidmašīnā atpakaļ uz Eiropu, viņas desmit gadu vīzu anulēja. Maija no Rīgas piezvanīja un lūdza, lai braucu palīgā viņas radniekiem, cik vien bieži iespējams. Sākumā palīdzība bija vajadzīga 2-3 reizes nedēļā, vēlāk katru dienu. Abi Dambīši bieži bija jāved pie ārsta, jābrauc uz aptieku pēc zālēm, veikaliem banku. Iemanījos ātri izcelt ritenkrēslus, reizēm vienus stūmi, otru vilku, nemitīgi grozot galvu, jo abi slimnieki bija jāuzmana. Velta nekad nesūdžējās, vairāk viņa bija noraizējusies par Jāni, un gadījās, ka pat piezvanīja vēl vakarā, lai aizbraucu, jo Jānis nejūtas labi. Protams, braucu, lai gan tas pats brāļa dēls, kas no lidostas nepārveda Maiju, dzīvo 6-8 minūšu brauciena attālumā.

Ar laiku Jānim Dambītim nobrieda vēlēšanās pārcelties uz Latviju, un viņš sāka kārtot dokumentus. Viņš atteicās no kapavietām, bet dabūt atpakaļ samaksāto naudu, apmēram 12 000 dolaru, varēja, kad no Latvijas pienāca apzīmogoti dokumenti, ka kapavietas iegādātas citur. Velta sākumā nevēlējās braukt, jo žēl bija šķirties no brāļa bērniem, kuņģus viņa palīdzēja izaudzināt, taču kopš 2009. gada aprīļa beigām, kad nosvinējām Veltas

89. dzimundienu, brāļa bērni ne reizi par radnieci nebija paaugstinājušies.

Veltai atgriezties dzimtenē tomēr nebija lemts...

Jānis Dambītis negribēja nevienu apgrūtināt un jau laikus vēlējās samaksāt par kremēšanu, turklāt bija jāmaksā par divām personām, jo jānorāda vārds, un nevar jau zināt, kas aizies pirmais. Kremātorijas darbinieki atnāca uz māju pēc pēdējā paraksta, un tieši tajā dienā Veltai sākās stipra asiņošana. Viņu aizveda uz slimnīcu, operēja, taču ārsti pateica, ka cerību izvesēloties nav. Saprātu, ka jāziņo uz Latviju, jācenšas panākt, lai atbrauktu Maija. Taču jaunās meitenes, kuņģi dēļ Velta negribēja pārcelties uz Latviju, latviski neprot, šķiet, viņas arī nemaz nevēlējās palīdzēt. Runāju ar ārstiem, skaidroju, ka Maijas vīza anulēta, lūdzu uzrakstīt vēstuli Amerikas vēstniecībai Latvijā, lai atļauj viņai iebraukt, un tūlīt vēstuli nosūtīju. Jau pēc dažām dienām uzzināju, ka Maija ar vīru un māsām varēs atbraukt. Velta nomira 2009. gada 7. novembrī. Pirms Latvijas radnieku ierašanās apzvanīju visus, kuņģiem vajadzēja paziņot – Kalifornijā, Denverā, Austrālijā, Kanadā, Latvijā.

Veltu Dambīti 14. novembrī no bērņu nama Tūkstošozolu pilsētā izvadīja mācītājs Dāvis Kaņeps, ērģeles spēlēja Nora Mičule, atvadu vārdus teica radi, Losandželosas latviešu ev. lut. draudzes pārstāve Dziesma Teterē. Jānim Dambītim runāt bija grūti, jo tieši pirms 66 gadiem, 1943. gada 14. novembrī viņš bija ar Veltu salaulājies, bet tagad atvadījās no viņas uz mūžu. Izvadītāji sanesa daudz puķu. Nākamā dienā Veltu pieminēja latviešu baznīcā.

Tūlīt pēc bērēm braucu uz Latviju un tieši no lidostas uz Gaiļezera slimnīcu, jo manam dēlam bija smaga operācija. Tā steidzos, ka Losandželosā ceptie pīrāgi vēl bija silti! Tie garšoja gan dēlam, gan māsīņām, kuņģis neticēja, ka pirms 15 stundām vēl biju Amerikā. Rīgā sabiju tikai nepilnas trīs dienas, un katru dienu divreiz, ceļā pavadot četras stundas, no Pārdaugavas braucu uz Gaiļezeri. Kāds ārzemnieks reiz teicis – Latvija ir tik maza, ka to var šķērsot divās stundās. Rīdzinieks piekritis, tas tiesa, bet Rīgu gan nav iespējams šķērsot divās stundās. Automašīnu tagad daudz, cita par citu lepnāka, stāvvietas pilnas, kaut darba dienā var nopelnīt mazāk nekā jāmaksā par stāvvietu...

Tikko atgriezos Losandželosā, zvanīja Jānis un paziņoja, ka nolēmis pēc iespējas drīz pārcelties uz Latviju un aizvest arī Veltas pelnu urnu. Tikmēr Maija Bieziņa meklēja Rīgā māju, ko drīz vien laimējās atrast. Nama īpašnieks ir Jānis Dambītis, viņš vēlējās, lai tas arī būtu pilnīgi iekārtots un atbraucis viņš varētu justies kā mājās. Maija ar vīru vēlreiz atbrauca uz Losandželosu, palī-

dzēja sakravāties. Pasūtīnāju divas biļetes vienā virzienā, katras biļetes cena bija 8687 dolari, turklāt biznesa klasē, nevis pirmā, kā Jānis bija vēlējis. Lidojuma laikā sēdējām blakus, Jānis turējās braši. Protams, biznesa klasē sēdēšana daudz ērtāka – plati celiņi, lielas atstarpes, sēdekļi atvāžami gulēšanai.

Jāni Dambīti viņa jaunajā mājā apciemoju vairākas reizes. Aizbraucām uz Cesvaini, Veltas Dambītes (dzim. Bieziņas) bērnības un jaunības māju, muižu. Netālu no dzimtas mājām ir skaists muzejs dakteriem Bieziņiem.

Lielais, skaistais nams Mārupē ir tikai 10-12 minūšu brauciena attālumā no Āgenskalna tirgus. Jāņa māja atrodas Mārupes pagastā, bet ēkas, kas ielas otrā pusē – Rīgā. J. Dambīša mājas pirmā stāva viesistabā (63 m²) un virtuvē ir apsildāmas marmora grīdas. Pirmā stāvā ir arī Jāņa guļamistaba, vannas un dušas telpa, tualete ar lieliem logiem un skaistiem stiklotiem skapjiem, spoguļiem. Guļamistabā uz plaukta vēl aizvien stāv Veltas pelnu urna. No guļamistabas un virtuves ir plaša izeja uz terasēm, kur Jānis svaigā gaisā pavada daudz laika. Viņš teica, ka Amerikā tāda māja maksātu miljonus, Latvijā – apmēram 400 000 dolaru. Māja ir jauna, plaša, lieliem logiem, pie tās prāvs dārzs. Istabās skaistas mēbeles.

Kopā ar Dambīšiem esmu pavadījusi vairākus gadus. Daudz iemācījos, jo vajadzēja cept un vārīt, mazgāt un žāvēt, tīrīt māju, palīdzēt Veltai, mazgāties vannā. Raku un stādīju, zāģēju un uzkopu. Braucu uz veikaliem, bankām, slimnīcām, pie ārstiem, pārsēju brūces. Ārsti bija īpaši jauki, reiz, lai atvieglotu man darbu, atsūtīja žēlsirdīgo mūsu, bet Jānis viņu aizraidīja, slavēja mani, teica, ka es visu izdaru labāk.

Jānis Dambītis man bieži pirms pulksten sešiem no rīta atfaksē vēstuli un vienmēr pateicas. Janvārī viņam paliks 96 gadi. Novēlu viņam sagaidīt 100. dzimundieņu, tad noteikti aizbraukšu apsveikt un aizvedīšu sveicēnus no visiem Losandželosas latviešiem.

Tamāra Kalniņa

„Zelta alus” ne vienmēr ir labs

Lielveikalā *Jon's* Losandželosā pārdod Latvijā ražotu „Zelta alu”, kas pildīts pudelēs 2006. gadā. Ražotāji neatbildēja uz e-pasta vēstuli, vai tāds alus ir vēl derīgs. Tīmeklī no citiem avotiem izdevās noskaidrot, ka pudelēs pildītu alu var glabāt ne ilgāk par gadu. Tāpēc, pērkot „Zelta alu”, ieteicams vienmēr rūpīgi pārbaudīt, kuņā gadā tas pildīts pudelēs – ja pirms vairāk nekā gada, tad alus vairs nav dzerams, ir ļoti negaršīgs, no tā metas šķērma dūša.

Kaut mazs, bet labs

Lisa Edmondsone nesen iegādājusies jaunu divvietīgu automašīnu *Smart* un iesaka tādu pirkt arī citiem, ja vajadzīgs jauns auto. Tas samontēta Francijā no Vācijā, Japānā un Francijā ražotām daļām, ir ekonomisks, ar trim cilindriem, nepatērē daudz degvielas – ar vienu galonu var nobraukt 40 jūdzes. Ir arī pietiekami ietilpīgs. Un aizņem maz vietas latviešu nama auto novietošanas laukumā.

Fotografe Gunta Šķēle-Lujāne piedāvā iemūžināt kāzas, kristības, iesvētības un citus svinīgus gadījumus.
5150 Yarmouth Ave, Apt. 310
Encino, CA 91316
Kabatas tālr.: 818-442-4127
E-pasts: guntaa@gmail.com

<http://picasweb.google.com/guntaa>

Vasaras Raudas kristības

Kalamazū, Mičigenā, latviešu baznīcā 25. jūlijā notika Vasaras Raudas kristības.

Attēlā no kreisās: mācītāja Biruta Puīke pacēluši Vasaru, Vasaras krustmāte Elfa Bāliņa (Valža Ķeņa meita), krusttēvs Andris Bāliņš, priecīgie Vasaras vecāki Vija un Aldis Raudas. Elfa un Andris Bāliņi dzīvo Briselē. Kristībās Armands Birkens dziedāja vairākas dziesmas, tostarp „Ai, Vasara!”

Jauna rotaļgrupiņa mazuļiem

Grifita parkā ir bērnu rotaļlaukums *Shane's Inspiration*. Vija Vīksne aicina jaunās māmiņas ar saviem mazuļiem pulcēties tur katra mēneša otrā svētdienā no plkst. 10.30 līdz 12.00.

Bērni gribēs runāt latviski, ja viņiem ir draugi, kas runā latviski, tāpat kā to dara pieaugušie.

Tāpēc šāda rotaļgrupiņa būtu noderīga gan bērniem, gan pieaugušajiem – tikties, patērzēt, parotaļāties.

Visi bērni un viņu vecāki sirsnīgi aicināti piedalīties! Sīkāku informāciju var iegūt, sazinoties ar Viju Vīksni: vija@rauda.net

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt klīnģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkuŗā laikā un jebkuŗam sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai,

tālr.: 310-908-6993
1700 Malcolm Ave. #102
Los Angeles, Ca 90024

e-pasts: pegijat@inbox.lv

vai: pegijakalninataube@yahoo.com

NORBERTELLEN GALLERY Los Angeles

215 W. 6th St. Ste 110, Los Angeles, CA 90014 www.norbertellengallery.com 818-662-5041

prOfUsiOn group exhibition
Sept 9th - Oct 31st 2010

opening/downtown artwalk

Thurs Sept 9 noon-10pm

artist reception

Sat Sept 11 6-10pm

artist reception

Sat Oct 9 6-10pm

downtown art walk

Thurs Oct 14 noon-10pm

Alejandro Caraballo

Alicia Falcone

Bobby Dobson

Cecelia Webber

Daina Falk

Erik Jerumanis

Gabe McGrath

Gail Zone

Ione Citrin

James W. Hall

Jung Yoon Park

Justin Saiki

Leah Johnston

Margaret Jerumanis

MER

Michael E. King

Michael Lightsey

Neva & Alessandro Vignola

Peter Rank

Peter Shoukry

Robert E. Richards

Sol Florez

Takayuki Shimada

Uriel Marin

Baiba Skride un Aleks Šrāders sajūsmina klausītājus *Hollywood Bowl*

„Holivudas bļodā” 20. un 21. augustā skanēja tikai Pēterā Čaikovska mūzika: „Kronēšanas maršs”, „Itaļu kapričio”, Valsis no baletsvītas „Gulbju ezers”, Op. 20 No 2, uvertūra „1812. gads” un Vījoļkoncerts Re mažorā op. 35, kuŗā sōliste bija jaunā zvaigzne Baiba Skride no Latvijas.

Koncertā piedalījās arī Dienvidkalifornijas universitātes (USC) pūtēju orķestris *Trojan* Dr. Artura Bartnera vadībā, notika vērienīga uguņošana. Publika bija skaļa un atsaucīga, vījoļkoncerta laikā pēc vidus kadences atskanēja skaļi aplausi, kas negribēja rimties, un diriģents Bramvels Toveja (Bramwell Tovey) pagriezās pret publiku un jautāja, vai tad nav vēlēšanās noklausīties skaņdarbu līdz galam? Laikraksta *Los Angeles Times* 22. augusta numurā bija ievietota mūzikas kritiķa Marka Svedes labvēlīga recenzija, kas beidzās ar teikumu: „Pārgāju mājās laimīgs.”

Nepilnas divas nedēļas vēlāk, 2. septembrī „Holivudas bļodā” Leonarda Bernsteina operetes „Kandids” koncertuzvedumā galvenā lomā bija latvietis, dziedonis Aleks Šrāders. Diriģenta zizli arī šoreiz vēcināja Bramvels Tovejs. Operete komponēta 1956. gadā, dziesmu tekstu autori ir vairāki. Libreta pamatā ir slavenā franču rakstnieka Voltēra 1759. gadā izdots stāsts „Kandids jeb Optimisms”, taču vairākkārt pārveidots un modernizēts, nereti politizēts, tāpēc operetes uzvedumi reizēm asi kritizēti. Milānas opereteātrī *La Scala* 2007. gadā izrādīja L. Bernsteina operetes variantu, kuŗā dziedoņi, uzlikuši maskas, tēloja politiķus – Itālijas premjēru Silvio Berluskoni, Krievijas prezidentu Vladimīru Putinu, ASV prezidentu Džordžu Bušu un Lielbritānijas premjērmīnīstru Toniju Blēru.

L. Bernsteina operete bieži tiek iestudēta mūzikas skolās, jo jauniem dziedātājiem patīk izmēģināt un pārbaudīt savas spējas.

Kandids ir jauneklis, kas par spīti dažādām piedzīvo-

tām vardarbībām un smagiem pārbaudījumiem nezaudē optimismu, turklāt apveltīts ar skaistu ārieni un maigu raksturu. Alekam Šrāderam šī loma ir kā radīta. Mūzikas kritiķis Marks Svede *Los Angeles Times* 4. septembra numurā slavēja dziedoņa izcilo lirisko balsi, skaidro dikciju, kā arī brīnišķīgo tēlojumu. Šoreiz viņš gan kļūdījās, nosaucot Aleku par dziedoni no Kanadas.

Dace un Valdis Pavlovski noklausījās abus koncertus „Holivudas bļodā”. V. Pavlovskis teica, ka Baiba Skride koncertā apliecināja savu izcilo talantu un Leonarda Bernsteina operete bijusi vienreizēji laba. Valdis Pavlovskis „Kandidu” redzējis jau trīs reizes, bet šī izrāde bijusi vislabākā.

„Jauki, ka divi latviešu mākslinieki mūzicē uz tik slavenas un lielas estrādes kā *Hollywood Bowl!*” viņš piebilda.

Dziedoņa *Facebook* ziņojuma beigās par koncertu pierakstīts: „Voltaire would want you to see it!”

Latviešu mūziķi tāpat iekāro ne tikai Ņujorkas Mētrapolītēna operu, bet arī „Holivudas bļodu”.

A.M.

No labās: *Kandids* – Aleks Šrāders; Kunigunde – Anna Kristī (Christy)

Lasītāja labojums un ieteikums

Iepriekšējā biļetenā bija rētorisks jautājums, kā latviski tulkot *Theatre Unleashed* – „Asvabinātais teātris” vai „Brīvlaistais teātris”. Mācītājs Vilis Vārbergs no Čikāgas e-pasta vēstulē ieteica citu variantu – „Atraisītais teātris”, līdzīgi kā no saites atraisīts kumeļs. Viņš arī raksta, ka Šekspīra lugas *Twelfth Night; or, What You Will* nosaukums latviešu valodā pareizi ir „Divpadsmitā nakts jeb kā gribat (vēlaties)”. Paldies par ieteikumu un vērību!

Redaktore

Grandioza
MASKU BALLE
HALLOWEEN

ATRAKCIJAS UN PĀRSTEIGUMI BĒRNIEM
BALVAS PAR LABĀKAJIEM TĒRPIEM!
SILTAS VAKARIŅAS
MŪZIKA UN DEJAS (DJ)

SALDĀ ĒDIENA KONKURSS. BALVAS PAR 3 GARDĀKAJIEM.
KONKURSA DALĪBNIKĀM VIENS FIRMAS DZĒRIENS!

IEEJA: PIEAUGUŠIEM - \$25, BĒRNIEM LĪDZ 7 GADU VECUMAM BEZMAKSAS
BĒRNIEM NO 8-16 GADIEM - \$5, STUDENTIEM - \$15
SĀKUMS plkst. 5.00 VAKARIŅAS plkst. 7.00 BALLE plkst. 9.00

30. OKTOBRĪ LOSANDŽELOSAS LATVIEŠU NAMĀ
NĀCIET, PRIECĀSIMIES KOPĀ! AICINIET DRAUGUS, RADUS KAIMIŅUS!

Zīm.: Aldis Rauda

Latvieši Mētropolītēna operā

Ņujorkas Mētropolītēna operas apmeklētājus 2010.-2011. gada sezonā atkal pārsteigs vairāki Latvijas solisti.

Tenors **Aleksandrs** Antoņenko tēlos Dmitriju Modesta Musorgska operā „Boriss Godunovs” 11., 15., 18., 23., 25., 30. oktobrī un 2011. gada 9., 12., 17. martā.

Džakomo Pučīni operā „Bohēma” 16., 20., 23., 28. oktobrī un 1., 5. novembrī soprāns **Maija Kovaļevska** tēlos Mimī lomu; Mizeti – **Kristīne Opolais**, kam šī būs debija uz Mētropolītēna skatuves.

Mecosoprāns **Elīna Garanča** būs titullomā Žorža Bizē operā „Karmena” 4., 8., 12., 16., 20., 24., 27., 30. novembrī un 4. decembrī.

Diriģents **Andris Nelsons** diriģēs Pēterā Čaikovska operu „Pīka dāma” 2011. gada 11., 15., 18., 21., 26. martā.

Piedāvāju dažāda veida apdrošināšanas produktus kapitāla aizsargāšanai.

Action Capital Insurance Services, Inc.

Verners Vallis

tāl.: 949-374-3340 Lic #0G61139

**Mākslinieces
Irēnas Zommeres
darbu izstāde**

galerijā *Distinctive Edge*

*29050 S Western Avenue
Rancho Palos Verdes, CA 90274
tāl.: 310-833-6313*

**Galerija atvērta katru dienu no plkst. 10. līdz 6.00,
izņemot svētdienas**

**Iespiešanas, kopēšanas
un dizaina darbi**

Pēteris Brecko

26450 Ruether Ave, Unit 205

Santa Clarita, CA 91350

Tāl.: 818-783-4900

E-pasts:

LandmarkPC@sbcglobal.net

Pēteris Brecko iespiež arī DK Informācijas biļetenu!

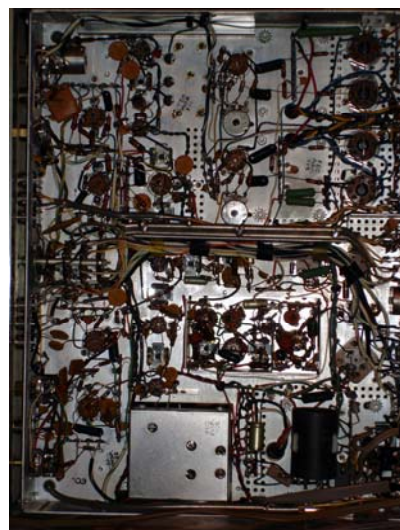
As Medical Director of Orange County Plastic Surgery, Juris Bunkis, M.D., F. A.C.S. brings 30 years of surgical expertise to our communities. Dr. Bunkis is a Harvard trained, Board Certified Plastic Surgeon and Member of numerous prestigious organizations including the American Society of Aesthetic Plastic Surgeons, The International Society of Aesthetic Plastic Surgery, the American Society of Plastic Surgeons and the California Society of Plastic Surgeons. Dr. Bunkis, a former faculty member at the University of California, San Francisco, has published more than 40 scientific publications, abstracts and book reviews, and 17 book chapters in plastic surgery text books. Dr. Bunkis will be regularly featured in this Cosmetic Surgery, Ask the Doctor Q&A column. Please call Dr. Bunkis at 949-888-9700, or email your questions to bunkis@ocps.com 30212 Tomas Suite, 275 Rancho Santa Margarita, CA 92688

Kas tas ir?

Diemžēl neviens no biļetena lasītājiem nav atsūtījis atbildi uz jautājumu iepriekšējā biļetenā. Pārsteiguma balva paliek neizsūtīta.

Attēlā redzama aizriņķētā gadsimta 60. gados ražotā radioaparāta Fischer iekšpuse. Toreiz radioaparātos bija daudzas lampiņas; mūsdienā tranzistora aparāti ir vienkāršāki un lampiņas vairs nav vajadzīgas.

JOCIŅI

Mežonīgajos rietumos mācītājs runā par tuvākā mīlestību.

„Galvenais, vienmēr jāpiemiedz acs, raugoties uz kaimiņu. Un kā jūs domājat, kāpēc?” viņš jautā.

No aizmugures atskan balss: „Lai labāk varētu nomērķēt!”

***

Kāda ir starpība starp tālrūni un politiķi? Tālruņa klausuli var nolikt, ja piezvanīts uz nepareizu numuru.

***

Saeimas nama priekšā pakrīt pensionāre. Andris Šķēle palīdz viņai piecelties un saka: „Nākamās vēlēšanās jums jābalso par mani!” Pensionāre atbild: „Es nokritu uz muguras, nevis uz galvas!”

***

Kā sauc cilvēkus, kuŗi prot tikai vienu valodu? Amerikāņi!

***

Bušs un Putins ļauj sevi iesaldēt, jo vēlas zināt, kāda viņu zeme būs pēc 60 gadiem. Pēc atsaldēšanas abi paņem avīzi.

Putins lasa: „Saimnieciskā krīze ASV – izsīkuši naftas avoti!”

Bušs paķer avīzi un lasa: „Neliela sadursme pie Vācijas-Ķīnas robežas.”

***

Pēc kādas cīņas visi diktatora dubultnieki tiek sapulcināti pagrabā. Ienāk diktatora pilnvarotais un saka: „Vīri, ir viena laba un viena slikta ziņa. Vispirms labā: diktators ir dzīvs. Taču viņš zaudējis kreiso roku.”

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA;

PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRĒLOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALĪZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU PIRKŠANAI, PĀRFINANCĒŠANA u. c.

IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU

NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:

MĀRTIŅŠ LEIKARTS tālr.: 310-717-7577;

e-pasts: martin@shorewood.com

Galerija Baltic Crossroads

3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029

Tālr.: 323-664-6216; 818-644-0182

Latviskas rotas, grāmatas, audumi, tautastērpi,

keramika, fotografijas

Atvērta katru dienu, izņemot pirmdienas

Anšlavs Eglītis bija, ir un būs

Divu dienu emōcionāli piedzīvojumi un pārdzīvojumi

Cilvēks dzīvo tik ilgi, cik ilgi viņu atceras: lai kur un kādos kapos, urnās vai rožu krūmos izkaisīti pelni, Cilvēks ir tur, kur viņa darbi.

Pirmā diena. 10. septembra rītā Latvijas radio un televīzijā paskopi ziņoja, ka Inciemā tiek atvērta Anšlava Eglīša centrs. Ko tas varētu nozīmēt – par to nedaudz vēlāk, bet vispirms par tās pašas dienas rītu: Kuldīgas centrā satiekas divas Anšlava Eglīša daiļrades cienītājas (masu informācijas līdzekļi viņas tādā agrumā vēl nav „apstrādājuši”): literātūras skolotāja tur rokās Holivudas citronkoka fotogrāfiju un ne no šā, ne no tā ieminas: „Man ienāca prātā Anšlava Eglīša pašportrets zem citronkoka...”

„Nu kā gan jums tas nebūtu ienācis prātā, šodien taču Anšlavam par godu Inciemā sarīkojums!” atpapas otra sarunas biedrene.

Vārds pa vārdam – un sīguldiēte suitu skolotājai ne tikai pastāsta, kur Inciems atrodas, bet iesaka arī tūrisma firmu, kas varētu turp aizvest (vēl nekādi oficiālu maršrutu nav). Kurzemniece savukārt domā, ka ekskursija varētu notikt jau oktobra sākumā par godu Skolotāju dienai un, kā jau kurzemniekiem pierasts, neaizmirst palielīties: viņa esot no „krēpjainajiem suitiem”! Varbūt īpaši labi tāds vārdu savienojums neizklausās, bet būtība – uz goda! Viņas pusē zirgi auguši vareni, krēpes tiem nav grieztas, un, kad svētdienas rītos pajūgos laiduši uz baznīcu, zirgu matus jeb krēpes redzēja plīvojam jau pa gabalu: krēpjainie brauc!

Viss notika strauji kā pasakā. Pametu acis apkārt – jau citi cilvēki sastājušies ap grāmatu galdu (Kuldīgā notika grāmatu svētki), nepaguvu kurzemniecei pat vārdu paprasīt... Bet Anšlavam Eglītim man uzreiz bija ko sacīt: „Labrīt, Anšlav, brīnišķīgais rakstnieks, gaidi pirmos ciemiņus savā Pansijā, domās viņi jau jūdz zirgus, lai slaidā riksī joņotu pie tevis!”

„Kāds rīts, tāds vakars,” šī paruna todien bija tieši vietā: lai gan Kuldīga atrodas patālu no Inciema un piektdienas vakarā „izsisties” Rīgai cauri divreiz grūtāk nekā ikdienā, tobrīd, kad spēkrati ieripoja Inciemā, logs agrākajā pasta kantorī vēl bija gaišs! Vienkāršs uzraksts uz durvīm liecina, ka šeit ir Anšlava Eglīša vārdā nosauktais „Izglītības, kultūras un tūrisma centrs” (vēl tikai vajadzēja pie tā pielīmēt Anšlavam veltīto pastmarku, bet to jau var vēl paspēt). Biju nokavējusi stāstījumu par rakstnieku, gan ekskursiju pa parku, gan vietējās

kafejnīcas „Pansija” dāvāto šampanieti un kārumus, bet nepalika nepamanīts sanākušo ļaužu prieks par notikumu. Interesentiem mazajā telpā pietrūcis vietas – pulcējušies pat priekštelpiņā! Arī man bija ko stāstīt, jo vienīgā no klātesošajiem esmu bijusi Kalifornijā, rakstnieka mītnes zemē. Bet vēl vairāk bija ko jautāt, it sevišķi jauniešiem ļaudīm, kuŗi palikuši jaunā centra atbalsta grupā (kad lielākā sarīkojuma dalībnieku daļa jau mājās): kas te šopēcpusdien bija interesants? Jā, jaunumu nav trūcis, daži vietējie vēl labi atceras „Eglīšu laikus”, jūsmo, cik skanīga bija ragu mūzika zaļumballēs, cik pašizliedzīgi kolchoznieki centušies glābt Latvijas laikā izdotās, bet boļševiku varas aizliegtās grāmatas. Šādu centru izveidot ierosināja Turaidas skolas skolotāja Māra Ozola, un viņa ir priecīga, jo pēdējos mēnešos šķitis, ka visu vadījusi neredzama roka no augšas: Krimuldas novada varas un runas vīri piešķīruši telpu ar atvieglotiem noteikumiem, kosmētiskais remonts kopumā izmaksājis tikai 200 latu (tas no Ozolu ģimenes budžeta), pazīstams meistars uzcirtis glītus solus, vairākas pašmāju vecās mēbeles kā ilgoties ilgojušās tieši pēc šīs vietas: skapī jau sāk krāties Anšlava grāmatas, ap seno apaļo galdu var sasēsties krietni daudz viesu! Atgādināju, ka Lielvārdē taču ir Viļa Miķelsona „Grāmatu klēts”, kas var inciemiēšus atbalstīt. Visiem

Inciema „Izglītības, kultūras un tūrisma centra” atbalsta grupa
No kreisās priekšā: Astrīda Baicova, Juris Ozols,
Deniss Komarovs, Jānis Brikmanis; stāv: nezināma,
Maruta Grīnberga, Māra Ozola, Inta Makara,
Jūlija Bieziņa, Dace Ceriņa, Iveta Bērziņa

kopā ideju ir daudz, bet galvenā: jāpieraksta veco ļaužu atmiņas! Sarīkojumā piedalījās arī siguldietis, dabaspētnieks Jānis Brikmāns, viņš daudz laika pavadījis kopā ar Vidvidu Eglīti, pierakstījis arī viņa stāstus. Piemēram, kā Inciema saimnieki vērojuši un rūpējušies par putniem. Jaunais centrs ir istabiņa ar logiem uz divām debesu pusēm, te vienmēr iespīdēs vai vismaz atspīdēs kāds saules stars. Pie sienas – skolēnu un skolotāju apskats par godu Anšlava 100. dzimšanas dienas atcerei, arī Vidvuda Eglīša darinātie neparastie portreti. Pie sienām vēl ir daudz brīvu vietu!

Otrā diena. Arī 11. septembra rītā tika pieminēts Anšlavs – viņa ārkārtīgi sirsniņo jubileju un piemiņas akmens atklāšanu nav aizmirsusi etnografe Indra Čekstere, abas vilcienā Sigulda-Rīga spriedām: lai kam pieder vecā pils un citas muižas ēkas, mums pieder rakstnieka darbi, bet Eglīšiem Inciems pāri laikiem un ierakstiem Zemes grāmatās! Mans rīta brauciena galamērķis bija Jūrmala, un nokļuvu īpašā sabiedrībā – ar Latvijas ordeņiem un to Goda zīmēm apbalvoto brālības 12. salidojumā. Atļaušos apgalvot – te nebija neviena, kas nepazītu Anšlava darbus. Kaugurciemā, romantiskā jūras krasta kafejnīcā, iepazinos ar Intu Purvu no Toronto. Viņa Kauguru kultūras centrā ordeņa brāļiem un māsām nodeva sveicienus no Kanadas latviešiem. ASV latviešu pārstāvis Egons Goldšmits īpaši pieminēja ordeņnešus Ilmāru Dambergu un Vilmāru Kukaini. Intai Purvai ar Anšlavu Eglīti bijis gods ne tikai pazīties, bet arī ģimeniski draudzēties. Reiz Anšlavam un Veronikai raizes sagādājis viņas dēls. Puika, siltajā Kalifornijas jūrā peldēdamies, bagātīgi sarījies ūdenī un bijis jāved uz slimnīcu!

Tieši tajā dienā bija Raiņa 145. dzimšanas diena atcere, pie Raiņa priedēm notika jūrmalnieku dzejas stunda, un, sveicot pilsētas cienījamus viesus, dzejoļus deklamēja jaunievēlētais pilsētas galva Gatis Truksnis. Vakarā ļāvos kārdinājumam un devos noskatīties dokumentārfilmas kinoteātrī „K-Suns”. Un te atkal saņēmu sveicienu no Anšlava – redzēju filmu „Banāni” par Losandželosas (uz ekrāna redzēju ielas, pa kuŗām notiekti staigājis rakstnieks) jurista cīņiņu, aizstāvot mazizglītotos Nikaragvas banānu plantācijas strādniekus, kuŗi ik dienas pakļauti kaitīgo pesticīdu ietekmei. Varētu jautāt: kāds te sakars ar Anšlavu Eglīti? Iespējams, daudzi atceras lieliskos tiesas piesēdētāja stāstus, bet, ja ne, tad der iepazīties – tieši tiesu piesēdētājam ir jābūt visgudrākajam un viscilvēcīgākajam, atsijājot patiesības graudus no advokātu runu sēnalām.

Ko vēl es no dzīves varētu vēlēties? Tikai un vienīgi laiku, lai no jauna varētu pārlasīt jauko grāmatu „Pansija piln”!

Anita Mellepe

Dr. E. Andersona „Latvju enciklopēdija” 1962-1982-2006

ir latviešu trimdas laika dokumentācija piecos sējumos. Tajā ir ziņas par apmēram 200 000 Latvijas iedzīvotājiem, kuŗi piedzīvoja 1940./41. gada padomju okupāciju un tāpēc 1944./45. gadā devās trimdā uz Vāciju un Zviedriju. Pēc vairāku gadu pavadīšanas bēgļu nometnēs viņi izklīda pa visu pasauli un patvērumu zemēs sāka jaunu dzīvi, dibinot baznīcas, skolas un biedrības. Pretēji okupētās Latvijas izdevumiem, kuŗos daudzi tā laika notikumi tika atspoguļoti nepareizi, „Latvju endiklopēdijā” pausts objektīvs viedoklis. Šiem pieciem sējumiem jābūt katrā Latvijas skolā, bibliotēkā un ģimenes grāmatu plauktos. Ir saņemtas pateicības vēstules no lauku skolotājiem, kuŗiem dāvināja LE komplektus 2009. gada decembrī Latvijas mazpulka 80 gadu jubilejas sarīkojumā Rīgas Latviešu biedrības namā. Piecu sējumu komplekta cena ir \$70 ar piesūtīšanu ASV, kā arī līdz š. g. 1. novembrim piedāvājam to pašu \$70 cenu sūtīšanai uz Latviju ar kuģi. Sūtījums saņiegs adresātu pirms Ziemsvētkiem. V sējums atsevišķi \$35 (sūtīšanu ASV ieskaitot), ārpus ASV – \$50. Čeki izrakstāmi ar norādi „ALA” un nosūtāmi **Arvīdam Bļodniekam**
19 N. Mountain Avenue, Montclair, NJ 07042

SANDIEGO LATV. EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church

3993 Park Boulevard,

San Diego, CA 92116

Mācītājs Dāvis Kaņeps

1927 Riverside Drive

Los Angeles, CA 90039;

tālr.: 310-621-9572

davis_kaneps@verizon.net

16. oktobrī plkst. 12.00 Pļaujas svētku dievkalpojums

ar dievgaldu; pēc dievkalpojuma kafijas galds

Draudzes priekšnieks Jānis Legzdīns

2651 Cardinal Road, San Diego, CA 92123

Tālr.: 858-598-5451; e-pasts: janis@legzdins.com

Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net

1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com vai

www.sandiegodraudze.us

Draudzes Ziņas

**LELBAS Draudžu dienās Kursā pēc svinīgā dievkalpojuma
No kreisās: māc. Dr. Daira Cilne, māc. Dr. Sarma Eglīte, prāv. Anita Vārsberga-Pāža,
Rīgas Lutera draudzes māc. Indulis Paičs, diak. Gija Galiņa, māc. Kārlis Žols,
prāv. Dāvis Kaņeps, māc. Gundega Puidza, māc. Jogita Mingina,
māc. Ieva Pušmucāne-Kineiko, diak. Indriķis Kaņeps, māc. Māra Saulīte**

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes māc. Dāvis Kaņeps: 611 Pruitt Drive, Redondo Beach, CA 90278	310-621-9572
Draudzes priekšnieka vieta ir vakanta	
Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu kom. priekšiece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

Draudzes dzīves kalendārs

3. oktobrī plkst. 11.00 dievkalpojums – 19. svētdiena. pēc Vasarsvētkiem
(dievkalpojumu vadīs māc. Aivars Ozoliņš);

aizlūgsim par Toronto Austrumu draudzi (māc. Dr. Anita Gaide)

un par Annenieku draudzi (māc. Guntars Lūsītis)

10. oktobrī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – PĻAUJAS SVĒTKI;

aizlūgsim par Takomas draudzi (diak. Gija Galiņa)

un par Antuļu Sv. Andreja draudzi (māc. p. i. Dace Priede)

17. oktobrī plkst. 11.00 dievkalpojums – 21. svētdiena pēc Vasarsvētkiem;

aizlūgsim par Štutgartes draudzi (arch. Elmārs E. Rozītis)

un par Apes draudzi (māc. Ivo Šmits)

24. oktobrī, plkst. 11.00 dievkalpojums – 22. svētdiena pēc Vasarsvētkiem;

DRAUDZES RUDENS BAZĀRS;

aizlūgsim par Sv. Katrīnas draudzi un par Apriķu draudzi (māc. Ojārs Freimanis)

31. oktobrī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – REFORMĀCIJAS SVĒTKI;

aizlūgsim par Sv. Māras draudzi Jaunzēlandē (māc. Romans R. Reinfelds)

un par Asares draudzi (māc. Andis Lenšs)

7. novembrī plkst. 11.00 dievkalpojums – 24. svētdiena pēc Vasarsvētkiem;

aizlūgsim par Sietlas draudzi (māc. Dr. Daira Cilne)

un par Augstkalnes-Mežmuižas draudzi (māc. Guntars Lūsītis)

Dievkalpojumu statistika

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Skolas saime	Caurmēra devums	Piezīmes
16. maijs	17		\$315.00		\$18.53	
23. maijs	40	22	\$372.00		\$9.30	Vasarsvētki
30. maijs	36	21	\$276.00		\$7.67	Iesvētības
6. jūn.	20		\$135.00		\$6.75	
13. jūn.	30	19	\$411.00		\$13.70	Tautas sēru diena
20. jūn.	19		\$341.00		\$17.95	
27. jūn.	20	16	\$236.00		\$11.80	
11. jūl.	39		\$542.00		\$13.90	māc. Aivars Ozoliņš
15. aug.	79	36	\$985.00		\$12.47	
22. aug	18		\$358.00		\$19.89	
29. aug	36	15	\$293.00		\$8.14	

Pārdomām

Dziediet tam Kungam jaunu dziesmu! Ps. 149

Oktobra pēdējā dienā protestanti, īpaši luteriskā Baznīca svin Reformācijas svētkus. Tie mums ir kaut kas sevišķs, jo varam pieminēt drosmīgā, dievbijīgā Mārtiņa Lutera uzdrīkstēšanos darīt ko pārcilvēcisku. Taču pārējai pasaulei tie maz ko nozīmē, jo pagājuši vairāki gadsimti, Lutera vārds daļēji aizmirsies, bijuši daudzi citi ievērojami notikumi, dzirdēti un iepazīsti citu

personību vārdi. Skolu vēstures grāmatās drīzāk atradīs Mārtiņa Lutera Kinga jaunākā, nevis vācu augustīnieša mūka, Vitenbergas universitātes profesora vārdu.

Droši vien Mārtiņš Luters par to daudz nebēdātos. Viņš jau nepacēla balsi, paužot Patiesību, lai iegūtu sev slavu vai ievērību. Turklāt kā gan viņš spēja lielā mērā paredzēt visu, kas notika pēc 1517. gada 31. oktobra? Vai akadēmiskas debātes par grēka un grēka piedošanas nozīmi var izraisīt vēl vairāk diskusiju un cīņu par daudz ko, kas rietumu kristietībai šķita svēts un neaizskaņams?

Kādā brīdī mēs sevī jūtam iekšēju cīņu, kuŗā esošais aizstāv sevi no vēl nepiedzīvotā, jaunas dinamikas. To varam salīdzināt ar augšminētā Psalmā vārdiem. Tauta dziedāja dziesmas, kuŗas tai patika. Dziesminieks tagad saka: dziedāsim kaut ko jaunu! Iemācīsimies jaunu dziesmu un dziedāsim to! Tā nav kuŗa dziesma četrām balsīm. Tai droši vien bija vienkārša meldija, ko spēja ikkatrs izdziedāt. Galvenais mērķis bija slavēt Dievu.

Reformācijas, vai, kā mēs to savās latviešu draudzēs saucam – Ticības atjaunošanas svētki, nesuši mums vēsti par to, ka Dievs vada mūs uz kaut ko jaunu! Elki, ko paši esam cēlušī, ir mēmi un stagnanti. Tiem uz brīdi ir sava pievilcība, bet pēc laika tie sarūs un kļūst lieki. Bet senču Dievs ir tas pats vakardien, šodien un rītdien, kas dzīvo un valda mūžīgi! Viņa priekšā mēs tiekam atjaunoti, jo Viņš dzīvo mūsos un ap mums. Kas dzīvo, tas dzied!

Visa radība nemitīgi attīstās un atraisās. Cilvēkam tas nozīmē, ka viņš tiek virzīts – no nāves uz dzīvību, no grēka uz piedošanu, no laika uz mūžību. Mārtiņš Luters uzsvēra, ka daudz svarīgāk ir dzirdēt un ticēt, nevis allaž ar savu rīcību izpirkt vainu vai aizpildīt dvēseles tukšumu. Dievs ieliek mūsu sirdīs šo jauno dziesmu. Mums tā ir jāsaklausa un tad jāliek citiem dzirdēt!

Prāv. Dāvis Kaņeps

Dzimšanas dienu atceres novembrī

1. Lolita Ritmane-Matsone
3. Daina Ābele
6. Krista Haddad
11. Dāvis Berkolds
12. Ilma Briška, Lūcija Pommere
13. Carmen Philbrick
18. Dāvis Reins
19. Ilga Jankovska
21. Dzintra Ulle
22. Valters Banga, Krišs Philbrick
23. Monika Grīnberga
24. Gunārs Boršteins, Daira Stumbre
25. Daina Bīriņa, Normunds Svikss
26. Dzintra Lejniece
29. Andra Berkolda

Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!

*Draudzes mācītājs prāv. Dāvis Kaņeps
un Draudzes padome*

ZIEDOJUMI

Neretas bērnu pusdienām

Lūdzam palīdzēt Neretas bērniem! Ar \$125 pietiek, lai mācību gada laikā vienam bērnam sagādātu siltas pusdienas. Mūsu draudze ir palīdzējusi skolēniem, kam dzīvē klājies grūtāk nekā viņu līdzaudžiem. Mēs atsaucaimies Mateja evaņģēlija vārdiem: „Es biju izsalcis, un jūs esat mani paēdinājuši.” (25,35)

Turpināsim šo darbu arī šajā mācību gadā!

A. Ābele \$125, D. Ābele \$125, D. Bīriņa \$125, G. & L. Linde \$250, K. Linde \$125, V. & D. Pavlovskis \$125, R. Ratermane \$125, E. & T. Rūsis \$125, A. Veiss \$125

Remontiem

M. Caune \$100, R. Ratermane \$100

Aprūpes centra „Zvannieki” bērniem

Lūdzam iemest kādus centus vai dolarus „Zvanniekiem” rozā keramikas cūciņā baznīcas priekštelpā. Māc. Sarma Eglīte atzīst, ka ziedojumi bijuši ļoti svarīgi. Ar mūsu palīdzību bērniem iespējams nopirkt skolas grāmatas un citu skolai nepieciešamo! Fonda līdzekļus apsaimnieko Klīvlāndē, un tie tiek nosūtīti tieši skolām, kuŗas „Zvannieku” jaunieši mācās.

2010. gadā „Zvanniekiem” saziēdota \$111.

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

Mazliet par LELBAs Draudžu dienām

Rietumkrasta latviešu izglītības centrā „Kursa” notika LELBAs Draudžu dienas, ko rīkoja mūsu Baznīcas evaņģelija nozares vadītāja māc. Dr. Daira Cilne.

Ik pa diviem gadiem Draudžu dienās latvieši pulcējas garīgā nometnē. Šogad nometnes programmas moto bija „Garīgums – visam cilvēkam”. Dziedājām, dejojām, meditējām, vingrojām, klausījāmies un slavējām.

Visas nodarbības liecināja, ka Baznīca nenozīmē tikai sēdēšanu solos vai pie klāta galda. Šoreiz tika vingrināta visa cilvēka būtība! Māc. Indulis Paičs lekcijās aicināja centies izprast Svētos rakstus un dziļāk ieklausīties Dieva balsī, lai pārtopam par jaunu cilvēku. Māc. Gundega Puidza no Čikāgas vadīja liturģisko dejošanu, māc. Daira Cilne – dziedāšanu, Jānis Alksnis – podniecības nodarbības. Māc. Kārlis Žols skaidroja labirinta meditātīvo nozīmi. Mums bija daudz par ko padomāt un pārrunāt!

Šajās draudžu dienās bija apmēram 60 dalībnieku, pat no Austrālijas – mācītāja Māra Saulīte! Paldies rīkotājiem un darbiniekiem par visu, paldies Dievam, kas svētīja šīs dienas ar jauko laiku un sadraudzību!

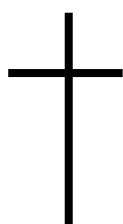
Prāv. Dāvis Kaņeps

Ruta Samta

dzimusi 1948. gada 29. februārī
Zelbach, Vācijā
mirusi 2010. gada 5. jūlijā
Northridge, Kalifornijā

Piemiņas dievkalpojums notika
2010. gada 15. augustā
Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut.
draudzes baznīcā

Velta Šteinberga dz. Brieze

dzimusi 1924. gada 25. maijā
Doles salas „Briezēs”
mirusi 2010. gada 16. augustā
Norwalk, Kalifornijā

Piemiņas dievkalpojums notika
2010. gada 29. augustā
Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut.
draudzes baznīcā

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2010. gadu!

Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem – \$60.00

Lūdzu norādīt _____ draudzes nodevas par 2010. gadu

_____
\$ _____
(uzvārds, vārds)

_____
\$ _____

_____
\$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____

Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā \$ _____

KOPĀ \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*, nosūtiet draudzes kasierei:

Tamāra Rūse
31 Laguna Woods Dr.
Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

**DIENVIDKALIFORNIJAS EV. LUT. DRAUDZES
DĀMU KOMITEJA**

IELŪDZ UZ

RUDENS BAZĀRU

**2010. gada 24. oktobrī
plkst. 12.30 (pēc dievkalpojuma)**

**LATVIEŠU SABIEDRISKAJĀ CENTRĀ
1955 RIVERSIDE DRIVE
LOS ANGELES, CA 90039**

LOTERIJA, SILTAS PUSDIENAS, KAFIJAS GALDS

**Mantas var nodot svētdienās pēc dievkalpojuma dāmu komitejas
darbiniecēm; lūdzu sazināties pa tālruni
ar Lieni Lindi par mantu un naudu ziedojumiem: 310-396-5244
ar Tamāru Rūsi par lielo loteriju: 949-443-2150
ar Dzintru Lejniecei par mazo loteriju: 714-968-9992
ar Omulu Pencī (626-570-9018) vai Birutu Šulcu (626-443-8464) par kafijas galdu**

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu .....\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu .....\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam: .....\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

_____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam rakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura